

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

1099/12
2/1610

Oiwd Niiws

1228
800 D22

O F

VOLBRAGTE BELOFTE,

B Y

T Y D - U Y T K O O P ,

Bestaande in een geheel leeves bestuur, voor den
Uytgever en de zyne befonder by een gestelt; ook ten dijnft
van andre op vründelyk en sterk aansouk, of 't nut
deed, meegedeelt: onder andre is hiir in
't Godlik Kindschap beknopt te siin.

D O O R

Mr. FRANCOIS JAKOB VAN ÔVERSCHIE,

Raad en Schépen der Stad Delft.

Te DELFT by PIETER vander KLOOT, 1735.

Voorberydende uytſchiiting des herte.

*Uw weldaaden en uw trouwe,
Welk U nimmermeer beroiwe,
Oover di op U betrouwe,
Syn de stoffe van myn lof,
Heere; wyl Gy daar door geeven
Wilt U ſelw' en 't eewig leeven,
Hiir anvang'lik, en verheeven
Naamaals in uw heemel-hof;
Laat ze voor all', welk' di leesē
Met verstand en in uw vreesē
Tot een reuk des leeves weesē,
U een welgeval'ge stof.*

Aan den Leefser.

*Gy, di dees' gegaarde digten
Koomt te leesen, denk, 't syn schrifte
Om eenvoivwelyk te ſtigten
Opgeſtelt, en wilt wel ſchifte'
Tyden, ſaaken, en belyt,
Van vooroordeel ganz bevryt:
Laat heur anders liiver leggen,
En in stillighyt maar ruſten,
Eer g'er 't quaaden van ſoivd ſeggen
Tot opkooming van onluſten,
Schoon dat ik het ſi nog hoor:
Wi veel gift, veel miſt daar door.*

OPDRAGT

En korte

VOORREDE.

Op dat ik, Vrinden, myn talent
Niit sonder rent,
En vrugtloos 's Heere gaave,
In d' aard begraave
Sag, 'k tot u me wend':
Ik was lang in beraat,
Hou dit te schikken;
Op tyd'lik goud, eer-staat
Tog 't minst te mikken,
Di meerder hebt te wagten
By 't reeds ruymen deel,
Dagt ik, gy wilt betragten
Grooter schat, en eel,
Geworde saame vaaders,
Welkers huysgesinne naaders
Toucemend staan in Krooft;
'T Sy U ten kroon en trooft.

Gods eer, 's volks boiw, is 't oogemerk
Van't ganzen werk,
Door middel van geloove
In liifd van boove,
Dat ik selv' word' sterk

O P D R A G T

Onder strubbelingen,
 Kommer, mouit, en sorg
 Veelerlyer dingen,
 Ja wel siil-geworg:
 'K was snellik haast gedreeve
 Af van grond in zee,
 Door 't boos steeds weederstreeve,
 Ongelyk, smert, wee,
 Door, di 't minst past, vergolde:
 Dus myn jaare heene rolde.
 Hoiwd dit, als 't kind van min,
 In der gedagten sin.

'T nauwkeurig oog hier mooglik sifft
 Rym, taal, styl, schrift;
 Gy sult 'er niit ontmouten
 Hoogmoud'ge vouten,
 Doll' of sotten drift;
 Maar somwyl ander trant
 Van woorden-spelling
 Met een tougeevend' hand,
 Synd' anders quelling.
 Bekent is 't, my bepaale,
 (By u meede klaar,)
 De korte vyf vokaale,
 Nog ses lange paar,
 De Sang-rym is wat bindend,
 Maakend ons wat meer uytvindend:

Synde niit overal altyd,
 om preciihsyt te myden,
 (by andre met slimmer
 of erger woord wel uitge-
 drukt) eeve egaal ge-
 weest, en gevolglyk wel
 teege myn ygen gedagte,

'T trotz

O P D R A G T.

'T trotz hoog, 'tgeringen laag,
Koos 'k nimmer, nog sag 't graag.

Dit gaat so by den waerld deur

Na aller uyt spraak en na fleur :

'K seg, a, e, i, o, u, dus ten besluyt, 5 en 6 dus 11 met y, en 11 en 8 maakt saame 19

Kort, lang, ae, ai, au, ei, eu, oi, ou, uyt : vokaale, enkel, dubbel,

Twintig klinkers met vokaale gemengt: b, c, d, f, g, h, j, k,

Onsen taal geheel afmaale. l, m, n, p, q, r, s, t, v, w, x, z. fynde 20 konfonante, geheel 25 enkelde letters.

O N D E R V I N D I N G.

Sane verum constantius inconstantia nil quam !

Van veel denken

Koomt veel krenken :

Veel te spreekken

Toont gebreeken :

Op veel schryven

Volgt wel kyven ;

En veel leesen

Wekt veel vreesen.

Wel wat dan nu best gedaan?

Waakend' langzaam voort maar gaan; *festina lente.*

Gelyk met zyne magt te spoun

In, 't geen de hand vind om te doun. *Pred. 9: 10.*

De nihilo nihil.

Experientia.

Vaaderlyke Aanspraak.

Myn eerst' en laast geboore Kind,
Wel teer bemint
Van menzelyke Vriinde;
Maar meest U diinde
God te syn gesint:
Dat dit betragt' uw geest,
So hebt begonne;

*Si Matt. 22: 37-39. Hem ook wilt op het meest
en Luk. 10: 27.*

Uw liefde gonne',
En 't hert van 't schepsel trekken;
Saake by den tyd
U, hiir tou roupend', wekken;
Lydszaam sy in sryd,
Streev' door om t' ooverwinnen

*Deut. 6: 5. en 30: 6. Met uw leede, siil, en sinnen,
met Mark. 12: 30. Gemoud en alle kragt;*

Levit. 19: 18. Mark. Heb liif uw naast; loon wagt.

12: 31. Rom. 13: 9. Gal. 5: 14. Eph. 5: 2. 1 Thes. 4: 9.

*Jak. 2: 1. nog Gen. 15: 1. met Hebr. 11: 26. Rom. 2: 6.
ensv.*

*Matt. 22: 35, 36. Denk, 't is 't gebod van onsen Heer,
ensv. Luk. 10: 25.*

Verfouker, Wet-geleerde,
Van Hem begeerde;
Ons beveelt wel eer;
Waar aan de ganze Wet

Mat. 22: 40. Gal. 5: 14 Hangt met Propheeten;

Van

Van oiwds al ingefet:
(Wil't nooit vergeeten)
Erinnert van uw Vaader,
In uw jeugt geleert
Van mouder: 's Ieeves Aader
Sy all' uw begeert,
Stantvastig, oovervloudig,
Onbeweegelyk, kloukmoudig,
Met een geloov'ge hoop:
So word gekroont uw loop.

*Si 2 Tim. 3: 14-17.
en 1 Kor. 15: 58.*

*1 Kor. 9: 24, 25. ook
2 Tim. 2: 5. en 4: 7, 8*

Geluft daar tou U een bestuur,
Koom, si alhiir,
'T geen voor ons gansche leeve
Kort is beschreeve,
In een woord dri, viir,
Door aller menzen Wyft';
God, zyn beveele:
Den Heer vrees, eert, en pryft
In alle deele
Betaamlik stervelingen,
Ook hoe onbequaam:
'T groot oogmerk aller dingen
D'roum is in zyn Naam.
Met fulke Heemel-seegels
'KU bevestigt geev' myn reegels:
In 's Geestes kragt word sterk,
Vermaakt door 's Heere werk.

Preed. 12: 14.

Si Deut. 10: 12, 13.

Pf. 92. 2, 3.

Jer. 9: 23, 24.

1 Job. 1: 14.

Spr. 21: 15.

De

De Pligt van een waar Christen.

Uit het Latyn vertaalt.

Betrouw op God, bid dikmaal, wagt u voor de zonde,
Zyt need'rig, mint den vree, schuuw grootshyt t' alle stonde,
Hoor veel, spreek wynig, zwyg gehymen, weet te wyken
Uw meerd'ren, mindr'ontziin*, verdraagen uw's gelyken:
Werk zelv', betaal uw schuld, dout d'arm' uw troost verwerven,
Verkreegen goud bewaar, leer lyden, denk om sterven.

* *and. spaaren.*

't Latyn luyd dus.

*Fide Deo, dic saepe preces, peccare caveto,
Sis humilis, pacem dilige, magna fuge,
Multa audi, dic pauca, tace (a) secreta, minori. &c.
(b) Parcito, majori (c) cedito, ferto parem:
Propria fac, (d) non differ opus, sis aequus egeno,
Parta tuere, pati discere, memento mori.*

*al: (a) abdita scito.. (b) parcere..
(c) cedere, ferre.. (d) persolve fidem,*

Oirwd

O I W D N I I W S.

Met en door allen dag.

Omnia in Deo.

MEt God begonne, wel gegaan,
 Is half gedaan;
 Met alle magt en kragte,
 Heeft te verwagte,
 Dat 't brengt seegen aan;
 Door mout' en lydsamhyt
 In alle tyden,
 Ruft en onthoiwdenhyt
 Op 't ynd verblyden.
 Men denk dit alle morge,
 'S middags, 's aavonds laat,
 En wil so sorgloos forge,
 Met en sonder baat.
 Ons sinken nog verheffen
 Nooit den Heer of naasten treffen
 Dou nood nog oovervloud.
 'T ynd' als begin, al goud.

*A fove principium.
 Cum Deo initium.
 Prod. 9: 10.
 Si Deus pro nobis, quis
 contra nos. Si ook Rom.
 8:31. ens.v. met Jer. 1: 19
 Patientia atque labore.
 Abstinencia & quiete.*

Constantia.

Candide & cordate.

Finis acta probavit.

A

Gods

Godsdiinst- of op Sondag.

Dies Solis quies Polis.

Daar dout den Sondag Sonne-heer
 Verschynen weer,
 Myn sul-son, ook wil 't ryfen
 En dank bewyzen,
 Geev dijn Son zyn eer,
 'T ligt der Gerechtghyt,
 Der lijd' en waarhyt,
 En fuyverst' hylighyt,
 All' sterren klaarhyt:
 Si op zyn soun en ruste,
 In, als met, Hem een:
 U nooit 't sonds duister luste
 Laat, nog herts geweent.
 Koom zynen gunst bekroonen
 Met uw weederlijd' te toonen,
 Uw 's niuws Heers niuw gebod,
 Uyt, met, tot rust in God.
Novus Rex, Nova Lex
Jsh. 13. 34. en 15. 13.
met 1 Joh 3. 23. Si Hebr. 11. 18. en 4. 3-11. Matt. 11. 28. Jer. 6.
16. Voug hier by 't 52 vs. van't daaglix leeve van eenwelgestelt
Christen, dr. D. Montanus, de Rust-dag.

Maandag.

Dat 's werrelds goud is ebb' en vloud,
 'K gelooven mout:
 En week-en maanc-sonde
 My dit verkonde:
 Wi dat niit bevroude,
 Ontbreekt het aan verstand.
 In alle dingen

Fortuna ut Luna.

Dout

Dout steeds hiir siin Gods hand
Verwisselingen:

'T wil gout of quant beteeknen;

Ongeluk, geluk

Kan ik het byde reeknen,

Naa elks last en juk,

'T geen liiflik, sagt, en ligte

Is, of hard, swaar van gewigte,

Op keur van twee-tal driin,

Te fouken, of te vli'in.

*Ad Luna motum vari-
ans animalia corpus.*

Si Mat. 11. 28-30.

Rom. 8. 26. 1 Joh. 5. 3.

1 Joh. 2. 16. en 5. 7.

Dings-of Dynsdag.

in der d' d' d'
Dat stoiwte waagen, m' ondervind;

Wi waagt, di wint,

Is ook 't gewoone melde:

'T syn seekre helde,

Welk dus syn gefint.

Myn siil, waag gy het mee,

Maar niet uw Heere,

En dus verkrygt gy vrec,

Uw kryg-diinst eere.

Hun vorst, een onversounlik

Monster der natuur,

Hen maakt ter doot verdoumluk;

Meeft stof voor 't helz' vuur,

Daar gy ten ynd' van stryden

Met geduldig onregt lyden,

Al koomt g' in 't duyfter om

Praalt by 't Gods Heldendom.

Audaces fortuna juvat.

Fortes creantur fortibus.

Si Jer. 1. 19. en Rom. 8.

i. w. Mars, en erger.

*Si Ps. 82. 1. en 6. met de
daar aangehaalde plaaze*

DIENSTAG.

Woensdag.

Wat was, o menz, siels staat niit naar,
 Een Middelaar
 Stond tusze God en menzen,
 Wyl teege wenzen
 Syn twee weege maar,
 Smal, breed, of goud en quaat:
 Nogtans in 't derde
 Het vyligst ider gaat,
 Bewaart wil werde.
 Beroiw-tyd is 't, of branden,
 Zylen regt door zee,
 Ter haaven in, of stranden,
 Eewig wel of wee.
 De middag, 't midd' der weeke,
 Leert ons, laat, 't geen is verftreeke,
 Strekt u na, 't geen staat voor:
 Elk dag met nut ga' door.

*Si 1 Tim. 2. 5. ook
 Gal. 3. 19. 20.*

*Tertium non datur.
 Si Mat. 7. 13, 14. en
 Hand. 14. 22. met de
 bygevoegde plaazen.
 Mediotutissimus ibis.
 Medium tenuere beati.
 Nunc pœnitendum, aut
 ardendum.*

*Philip. 3. 14.
 Nulla dies sine linea:*

Donderdag.

Dat God is overal, is 't woord:
 Hy siit en hoort,
 Wat doun hiir menze-kindre;
 Zyn oog niits hindre'
 Kan, in 't herte boort:
 'T is alles naakt en klaar,
 Hou hoog mag weesen;
 Al syn we hiir of daar,
 Hy is te vreesen:
 In hem ook is 't wy leeven,

*Jovis omnia plena.
 Jer. 23. 24.
 Ps. 33. 13-15.*

*7. 10. en 11. 4, 5. met de
 angehaalde plaazen.
 Hebr. 4. 13. Ps. 113.
 4-6. en 138. 6.
 Ps. 139. 1-13.
 Hand. 17. 28.*

W' ons

W'ons beweege, syn.
 M' hiirom sig niit begeeven
 Houft na 's Heemels plyn;
 'T heel al Hem aan komt toonen.
 Saalig, by wiin in wil woonen;
 Dees in Hem woone fal,
 Altyd alom zyn' Al.

*Est Deus ubique, spectat idemque omnia,
 Jupiter est, quodcumque vides, quocumque
 moveris.*

Vrydag.

Amor omnia vincit.

Myn siil, wat is de liifde schraal,
 Welk geen onthaal
 Heur onderwerp komt geeven?
 Wat is het leeven
 Sonder vrinden-taal?
 Dat duurbaar broot en wyn,
 De staf en sterkte
 (waar d' ooli by wil syn)
 Ons kragt uitwerkte;
 Dees' t grooten gout verbeelde;
 Let op Salems Vorst,
 Wat Jesus Christus eens deelde
 Teege honger, dorst,
 En aller nuts ontbreken,
 Met zyn vlees en blout verg'lecken:
 Dit yfcht bly g'hoorsaamhyt
 Geloov'gen-dankbaarhyt.
*Si ook 2 Kor. 6. 10. en Rom. 5. 3. Si Joh. 4. 34. en 1 Brf. 4. 19.
 met 5. 1-3. 1 Theff. 5. 16-18. en 1 Kor. 15. 22.*

*In bonam partem sano
 sensu Prov: sume: Sine
 Cerere & Libero friget
 Venus: hic. Si ps. 84 6.
 Hoogl. 1. 2-4. vgl. Hebr.
 1. 9. en 1 Joh. 2. 20, 27
 vgl. Hebr. 7. 16.
 Gen. 18. 18.
 Matt. 26. 26-29.
 5. 6.
 Joh. 6.
 Philip. 4. 4. Rom. 12. 12
 Matt. 5. 12. Luk 10. 20*

Daar is di schoone Vrydag weer,
 Myn God en Heer!
 Waar op men veel' en groote'
 Gunst heeft genoote
 Van U tot uw eer:
 Myn siel, vergeet di niit
 Door idle weelde,
 Of door een boos verdriit;
 Ten quaa wat streelede.
 Heb dank, myn troiwe Houder,
 U sy lof en prys,
 Menz-hyland, Isr'els brouder
 Voor uws liifds bewys
 Van d' eerste stond des leevens,
 En van alles goudes geevens
 Tot heedes uur-stip tou.
 Dat ik 't U nooit maak mou!

Nog op gouden Vrydag.

'T gou nooit op heede mist.
 O Vrydag, regte Vrydag
 En in dit opsigte Blydag,
 Houwel voor heen de Lydag
 Des grooten Hyl-vorste Christ:
 Voor ons der sonden Mydag,
 En dus voor all' een Strydag,
 Om hen te syn een Rydag,
 Van 't leewe vergewist.

Der

Der Geloovigen Vrydag-herdenking weege de goutheden Gods.

'T Is, Heere, gout,
Dat men U loove
In uw voorhoove;
Wanneer en waar men 't dout;
De lof behoort,
U, welgedaan, bekoort.
Hou mag 't dan zyn,
Dat word vergeete
Van di 't wel weete,
Van herte zelfs synd' ryn?
waarom vertraagt?
Gcen slaphyt God behaagt.
Op, op, myn siel,
wilt handen heffen,
Toont te besien,
wat u met God beviil;
Paar lust niet kunst
Voor zyn beweeft gunst:
't Is weer de dag
Van gouden Vryhyt,
Dus waaren blyhyt;
wyl 't al voor ons vermag
Gods liive Zoon
Op zyn genaade-troon.
Y, waarom vliid
Gy in gedagten?
Vreest g'Hem te wagten,
Di u zyn brouder hüt,
Ook kind, ja vrouw,

Uyt 's Geeftes ondertrouw?
waarom zo schuw,
En wild in 't denken?
Dit mogt u krenken:
Syt tog beschaaft van 't ruuw,
Met aandagt let,
waar op ge fyt gezet.
't Is Vrydag, Siil,
Denk aan uw Vaader;
Uyt gy verraader
Van di u redt uit 't wiil
Van zond' en doot?
Of leeft en agt g' Hem groot?
't Is Vrydag, Siil,
Denk aan uw Maaker:
Syt gy verfaaker
Van di u trouw behiil?
Of geeft gy d'eer
Syn lof, prys, dank den Heer?
Verliit ge Hem,
Als 't u liip teege?
waart gy geneege
Te veel der vlyhyts stem?
Dreeft valschen koop *
Door slaafzen vrees of hoop?
Zulk quaat nooit bleek,
Schoon 't Satan wilde,
Uw iver stilde,
't Hiir wel eens na geleek,

* t. w. Der waarhyt of woorden Gods.

Als

Als huych'lary
 U loos schoot op den zy:
 Of hy schoon klemd'
 Door strik en laagen,
 G'hebt zyn behaagen
 Tog nimmer toegestemt;
 G'hem steeds, myn geeft,
 Doot-vyand syt geweest.
 't Is waar ook, deugt
 So niit betragt is,
 Als wel verwagt is,
 So naa als in de jeugt:
 Verdorventhyt
 Baart zond', dees doot beryt.
 De Son, beschaamt
 Van onze zonden,
 's Heers bitt're wonden
 Niit siin kon, onbetaamt
 Ter doot gebragt:
 't Ligt aller ligt wiird nagt.
 De Aard', hou vast,
 Stond wel te beeven,
 Toun 't cewig Leeven
 Ter doot was aangetast.
 De pyn en 't blout
 Des Hyl'gen schrikken dout.
 Ik deed, denk'elk,
 Verraan, Hem vangen,
 Verlaakt, ook hangen:
 Om my dronk Hy diin kelk,
 Geworde knecht,
 Verweese buite regt.
 Myn misdaads schuld
 't Volpynig weesen
 In kragt liit leesen:

Ik tergde zyn gedult
 Door geeffeling
 En meenig ander ding.
 Maar of de schuld
 Van Jêsus lyde
 Is aan uw zyde;
 Geen dankbaarhyt vervult
 Na ysch der saak;
 Uw liifde-pligt niit staak.
 Niit van Hem vlugr,
 Welk is zoo goudig,
 En ~~zoo~~ sagtmoudig;
 Maar hem eerbiedig dugt,
 Met needrighyd
 Zyn Naam, zyn roum verbryd.
 't Is Vrydag, siil,
 Denk aan uw Kooning,
 Zyn gunst-betooning;
 Toun het u bange viil;
 Speel, sing Hem psalm,
 Dat 't aangenaam weergalm.
 Gods woort is sout,
 En kan versterken
 Al zyne werken
 Regt, waar, getroiw, en gout;
 Hy liifd' en ligt;
 Di 't alles heeft gestigt.
 Op gout beroiw,
 Op 't regte sugten
 Dout hy de vrugten
 Siin zyner liifd en troiw;
 En Jêsus plyt
 Om zyn geregrighyt:
 Dan volgt genaau
 Met troost-weldaaden

Voor

Voor den belaadn,
 Op dat in ruimte gaa;
 De Geest dan lyd
 Hem met gemeenszaamhyd.
 Dit ondervond
 G'op veele wyfen
 Verschyde ryzen,
 Ja yeelfins r'aller stond,
 Dan hiir dan daar,
 Verbaafend wonderbaar,
 Nooit sluyten teu
 Zyn waakend' oogen,
 Van meededoogen
 Hy nimmermeer word mou,
 En duurt syn sorg
 Meer als een's trowen borg'.
 Gelukkig hy,
 Di aangenoome
 Is onder vroomc';
 Dees' laat hy in geen ly:
 Wi 't al vertroiwid
 An hem, hy staanden hoiwd:
 Maakt onbedeest:
 Welvaart en leeve
 Sal Hy hem geeve,
 Dat doot nog helle vreeft:
 Ja zyn genaa
 Is sonder wedergaa.
 Het alles swigt
 Voor zyne gaaven
 An arme slaaven,
 Di van de boujen ligt'
 So teer bemind'
 Gelyk een Väder't kind.

Niits is so hard,
 Hy wil 't versagten;
 By daag' en nagten
 Verdryft, 't geen ons benard;
 Den vout so stuurt,
 Dat nooit de gang besuurt.
 Di God belet
 Party 't verniilen
 Van alle siilen,
 Met hoop op Hem gaset;
 En dat hun goud
 Niit treden met de vout.
 Geen kooits of breuk,
 Of wat voor quaalen,
 Nog oordeel-staalen
 Zyn kind'ren geven kreuk
 An hun gemout,
 't Geen goutkeurt, wat hy dout
 Van't scherp' en't streng',
 't Vinnig', 't onstuymig',
 Maakt Hy't hen ruymig,
 Dat sulx geen quaat toubreng;
 En heeft geen duur,
 Vorst, hitte, wâter, vuur;
 Komt 't barr' gewelt.
 Der Noordze buijen,
 Of 't heete Zuyen;
 Als't swoule Weste swelt,
 't Fel Ooste wringt;
 't Vuur door de wolken dringt.
 'T wouft Zee-geruys,
 'T gebruys der baaren
 Op t woort bedaaren,
 Met 't sterke storm-gedruys.

B

Geen

Geen quaat hoiwd stand,
 Als met ons is Gods hand.
 Geen weerligt fengt,
 De blixem-fchigte
 Ook vrugtloos fwigte,
 Geen naadeel donder brengt,
 Nog hagel-steen:
 De wonu're hoos trekt heen.
 Geen wreed' gejiirt'
 Ter doot zal fchaade,
 Op geene paade,
 Hou't ter verflinding giirt:
 Ten best het al
 D'opregten diinen fal.
 Hun woude wykt,
 Als komt te fpreken;

Hun kragten breeken,
 Als naa zyn fcepter rykt,
 Tot rust en ftilt'
 Te brengen't tamm'en wild'
 O! gout beftiir
 Van d' Allerhoogften,
 Dat trooft dout oogften,
 Tot zâlighyt diint hiir,
 En heerlikhyt,
 Belooft ter regter tyt.
 Wilt gy fyn wys,
 Hiir op agt gceven
 Uw gansche leeven
 Mynziile, blyf, geef prys
 Gods heil'gen Naam.
 Dank Hem zyn volk al t' faam.

Satur

Sâturdag.

'T is gout, als 't werk is afgedaan,

Acti. labores jucundi.

Ter rust te gaan:

So yndt uur, dag, en weeke,

En is verfstreeke

Meenig tyd der Maan.

O was 't fo met het quaat

Van straf en sonde!

Regt raakt tot ruste-staat

D' in God gevonde;

Hem volge naa zyn werke,

Oopenb. 14. 13. met

Preed. 11. 7.

Keerend' tot zyn bron;

Hou dekke hem de vlerke

Van diin Opper-son!

Waar rust is aller rusten,

Pf. 4: 9. 16: 11. en 17:

15.

Vol van vreugden en wellusten,

Van ander als aardz trant,

In Godlik liefde-brant.

Ziils Morge-Grout.

Denk, sterflik mensch, wi, wat ge zyt;

Met regt uw doun weeg, uw belyt;

Bros, onstantvastig, vol veranderingen;

Uw leven is seer kort van duur;

Onsecker wis is ider uur:

Y, schik hûr naa, 'terkennend', all' uw dingen.

Wi praalt des morgens trots in eer,

Valt ligt wel 's middags plots ter neer?

Wilt gy dan, 'talzal strekken tot uw voordeel,

Gelooft en leeft, hoopt, dounde gout,

Syt vreefend' stil, wat u ontmout;

Uw rust in vree volgt naa den doot op 't oordeel.

B 2

Hoort,

Hoort, wat de morgge baart, wi steeds denkt, *morge*;
 'T is al te veel of al te wynig forge.

Morge - Gebed.

Nu we, Heere, weer ontwaake
 Door uw gunst, met niuwe lust,
 Wy het eerst tot U genaake,
 Diin we danke voor de rust,
 Onsen siel en lyf geschonken
 Deese nagt, geduuriglyk:
 Gy ons maakt van liefde dronken,
 En van soo veel gaaven ryk;
 Gy vervult ons met het goude
 En het vette van uw huys.
 Neem ons nu weer in uw houde,
 Dan verbaaft ons geen gedruys,
 Sels van Geestelyke Magten;
 En versterk ons meer en meer
 In 't Geloof, ons' liefde kragten
 Met de hoope t' uwer eer,
 'T onser hyl en 's naastes stigting:
 Saalig-, hylig-, lydsaamhyt:
 De beswaarde geef verligting.
 'T werk volbreng uw Geest, beryt.
 W' neemen aan, en geeven 't herte,
 Strekkend' 't oog uyt naa het wit,
 Loope, stryde, schoon ons terte,
 Sâtan, vlees, benydend' dit.

Deo Gloria.

'S mor

'S morgens.

Daar is de morgestond al weer,
 Ey geet my, Heer,
 'T geen ik heb voorgenoomde,
 Tog naa te koome'
 Tot myn vreugd, uw eer:
 'T is uwes Geests gena,
 Di my dout denken
 An U, so vroug, als spaa,
 Siin op uw wenken:
 Myn offer opwaart ryse,
 Liiflik U in reuk;
 'K myn pligt myn naaft' bewyse;
 Myn werk sonder kreuk
 Van 't teer gemoud mag schikken,
 Vry van schulden en voor strikken,
 Met wys verstand, opregt,
 Als een getroiwe knegt.

*Si Pf. 50. 14. 23.
 Spr. 15. 8.*

*Si Pf. 116. 16. en
 123. 2. ook 134. 1.*

vg. 2 Kor. 5. 14.

O! dat ons staadig t' uwaart diiw
 Uw gunst, weer niw
 By lenging van het leeven
 Al, 't geen te geeven,
 Dat ons onderhiw;
 Ja meer, als dekt en voud,
 We doorgaans krygen,
 Veel' ruymen oovervloud:
 'T pafst nit te swygen;
 De schepfels, stom, selts sprekken,
 Eyschen Scheppers lof.
 Verschoon, Heer, ons gebreeken;
 Beur ons op, so dof;

Verniww ons alle morge,
 Minder alle last'ge forge';
 Dank daaglix sy gesyt
 Tog hylgen heerlikhyt.

*De 4. eerste vs. van D. Montanus daaglix leeve van een
 welgest. Chrñ. kooime hiir by, als Ontwaaking, Uyttschiiting,
 Son-opgang en Oprysing.*

Herts-uytschiitinge na morgenstond.

Bewaar myn siil en sinnen, Heere,	<i>vg. 1 Thess. 5. 23.</i>
Wil my genaade geev' en eere,	<i>Si Ps. 84. 12. en</i>
O Son, o Loon, en Schild, seer groot,	<i>Gen. 15. 1.</i>
Myn trooft en Rots-steen in de nood:	
De morge-stond is reeds verdweene;	
En, schoon nu 't dag-light is verscheene,	
Ook klimt, het gaat tog haast voorby;	
De nagt myns leeves naadert vry:	
Welsaalig zy, di in U sterve;	<i>Openb. 14. 13.</i>
Nā arbyds rust werks vrugt beërve:	
Dit is, wi leeft in U, zyn lot;	
'T sy mee' het myn', myn Heer en God;	
Op dat ik steeds in hyligheeden	<i>vg. Openb. 22. 11.</i>
Mag't ooverschot myns dags besteeden,	
Want gy syt hylig; ciirelyk	<i>Pf. 93. 5.</i>
Dees' staat uw huys is, en maakt ryk.	

Fide Jesu Deo Goeli Vero Ovium.

Ryni-

Ryniging.

Het hair, tot dek en ciir verschaft,
 O menz-diir! blaft
 Van weege het misbruyken;
 Veel stinkend' ruyken
 Leevend als in 't graft.
 Hou groot syn hun getal,
 Meer syn ons' fonde;
 Getelt, geen by geval
 Ooit word verlonde,
 Ten sy de wil des Vaaders;
 God geen musch vergeet.
 O! waaren 't loffang-aaders,
 Tot zyn roum bestect:
 Daar meest ze hem nu terge,
 Ryfen op ons' hoofd' te berge;
 Met schrik en vrees vervult
 Van overgroote schuld.

*Si 1 Kor. 11. 5, 6, 15.
 en Hoogl. 5. 11.*

*Matt. 10. 30. en Luk.
 12. 7. met 21. 18. ex.
 1 Sam. 14. 45.
 Luk. 12. 6. met Matth.
 10. 29.*

Neem verder in gedagte vs. 6 en 7. Hayr-kamming en waszing van D. Montanus diagl. leev. voorn. Ook d'ankleeding vs. 5. nog 8-19, 't Morge-gebed, en 's. Heers, Agurs of Salomons, Wet en Geloof, Bybel-leefing, Psalm-gefang, Overdenking, Huys-ouffening, Kerk, Staat, en Beromp.

Koffi- of Thee-tyd.

O Seegenaar van allen gout,
 Di ons meer dout
 Als 't noodigen genüiten;
 Koom ons beguten
 Met 's Geefts oovervlout:

Dat

Dat wy ons naa uw Naam
 Vergeefs niit noumen,
 Maar in U naa betaam
 Alleenlik roumen;
 U d'eer der goude dingen,
 Rykdom, wyshyt, kragt,
 Met vroolikhyt toubringen,
 Door U voorigebragt:
 Weldaaden op weldaade'
 Van genaade voor genaade
 Ons voor een ewighyt
 Doun hoopen heerlykhyt.

Job. 1. 16.

Engelen-lof-fang.

God, den Heer,
 Sy all' eer,
 Prys en lof
 In de hoogste Heemelhof;
 En de vree
 Sy er mee
 Op Aards kuff,
 In de menzen een gou luff.

Het geduurig gebed der Kerke,
 of Daagelyx Gebed uit Pf. 35. 40. 70. 71.

Haaft u, verlos my, als wel eer,	<i>Pf. 40. 14.</i>
Myn God en Heer,	<i>71. 12.</i>
Niit verr' fyt my te helpen:	<i>35. 22.</i>
Hen ooveritelpen	<i>35: 4. 40: 15. 71: 13</i>
Laat fchaamt, fchand', oncer,	

Di,

Di, soukende myn quaat;
 Met lust sig gorde
 Myn siil te keer: ze laat
 'T saam schaamroot worde,
 Te rug, als kaf verdreeve,
 Tot beschaamings loon;
 Niit in hun hert, verheeve,
 Singen Heahs toon,
 („ Wy hebbe hem verflonde, „)
 Verblyden in hun sonde.
 Ontwaak tot myn twist-saak,
 Regts ligt te voorschyn raak.

35. 5.
 40. 16.
 35. 25. ook 21.

35. 1, 23.
 Ps. 37. 6.

Dat in U vroolik juych en bly
 Een ider sy,
 Van di u regt besinne
 Uw hyl beminne;
 God verhoog met my,
 Den Heer, di lust heeft tot
 Zyn diinaars vreedc.
 'K elendig ben, myn lot
 Is nooddrufft meede.

Ps. 35. 27.
 40. 17.

Gy, Heere, God almagtig,
 Aan my voortyds dagt:
 Spoud U, myn hulp, waragtig,
 Tot me, nu 'k diin wagt:
 Vertouv' niit, myn bevryder,
 Weest, o Held, myn meede-stryder,
 So meldt uw regt myn tong,
 Gelyk z' uw lof steeds song.

145. 1.
 35. 27.
 40. 18.

Si Openb. 19. 6.
 Joh. 3. 33. en Rom. 3. 4.
 Ps. 130. 5. 6. Si ook 27.
 14. en 40. 2. vg. Jef. 25.
 9. en 33. 2. Jer. 17. 13.
 Hab. 2. 3. Zeph. 3. 17.
 Ps. 35. 1. 28. en 71. 14.
 15. 24.

*Hiir op kan men denken aan den sterf- en oordeel-dag, wel
 en heemel, 57-60. vs. van't daaglix leevc van een welgesteld
 Christen door D. Montanus.*

C

Na

Na boove gaande.

Terwyl ik klim na myn vertrek,
 Myn siile trek
 Na booven U ter eere
 In stilhyt, Heere,
 En myn hert opwek,
 Wil, oordeel, en verstand,
 Myn sinn' en kragten,
 Oor, oog, mond, vout, en hand
 Laat op U wagten,
 (Gelyk de knechts en maagte,
 'T uwen diinst beryt,
 Bevel en sterkte vraagde:)
 My goutgunstig syt.
 Leer hooren, sin, en spreekken,
 Wel en vry van quaade strecken,
 Te gaan en doun na 't woort,
 'T welk uwe Geest bragt voort.

Pf. 123. 2.

Naa beneede gaande.

Ik naa beneede nu ga af,
 Denk, siil, om 't graf,
 Waar menze God nūt loove;
 Blyv' daarom boove,
 Waar m' eer steeds Hem gaf,
 En ewig prysē sal
 Voor 't geen verrigte
 So daar als op dit dal;
 Uw ligt laat ligte'
 An di van 't huys en andren,
 Van uw binnekeer
 En touneem in 't verandren

Soo

Sô van Leer als Heer;
 Vergeefs nit in uw Kaamer
 Syt geweest, maar veel bequaamer
 Komt tot zyn liifd-diinst uyt,
 Diin eensaam toont zyn Bruyt.

Oover't Regeerings beroup of algemeen Werks-bestuur.

O Weesen! 't welke nooit vergaat,
 O wyfte Raad,
 Sterk', wondre Vorst van Vreede,
 In goudighcede
 Wiins gebiid beftaat;
 Regt en geregtighyt,
 Waarhyt en liifde,
 Als uws throons vastighyt
 Ons 't herte griifde;
 Regeer ook door ons, Heere,
 Weeft ons' raads beftiir:
 U fy van alles d'eere,
 D'naafte 't nut, ons 't ciir.
 O Ligts en leeves aader;
 Weeduw-man en Weesen-vaader,
 Hulp voor den vremdeling,
 Maak my een Heemeling.

Elders in huys, of buyte.

Waar dat ik my, myn God, bevin
 Na uwen sin,
 Wanneer en tot hou lange,
 Laat my ontfange
 Teekens van uw min;

1111

C 2

Tot

Tot welk ynd, hou gefelt,
 En by wat menzen,
 Gewillig, als een helt,
 wys fyn na wenzen,
 Dus altyd blyken toonen
 Van myn liifds belyt,
 Dat Gy by my komt woonen,
 En myn houder fyt;
 'K stantvastiglyk volherde,
 Onbeweeglik, tot eens werde
 Gevourt in d' oovervlood
 Van 't diinbaar heerlik goud.

*Waar op volge kan vs. 20-31. 't Genaa-Verbond, nieuw Schepsel,
 't leeve, voorneeme, selu-verloochening, Gods waape-rusting, en
 vreesse, wagt-hoivding, algemeen gout, ondervinding, verkeering,
 of omgang met God, en Middag-son, van D. Montanus.*

By Kourant-leefing.

Niüws tyding, welk men daaglix leest,
 Wek u, myn geeft,
 Tot grooter niüwe dingen,
 En dou u singen:
 „ Loov' den Heer; Hem vreesft,
 „ Gy volkeren der Aard';
 „ Si voor uw oöge
 „ Den Hoogeren in waard'
 „ Dan all de Hooge,
 „ Niit hebbend zyns gelyken,
 „ Di 't al fuit en fluurt,
 „ Voor wiin het al mout wyken,
 „ Als zyn iver vuurt:

Merk

„ Merk op 't geduurig wonder
 „ Van zyn plaagen, wind en donder,
 „ Koiw, hette, vloud', en brand,
 „ Siikt', sterft' in alle Land.

Maal- of Kollaaci-tyd.

U, Heere, dank sy, lof, en prys,
 Voor drank en spys
 Tot kragt en stut van 't leeve
 So veel gegeeve;
 Men gebruyk ze wys,
 Het geestlik brood en wyn
 Ganz niit vergeetend;
 De menz by broot allyn
 Niit leeft, wel wetend,
 Maar by all' 's Heere woorde,
 Hylsaam, liefde-ryk,
 Voor dii ze graaglik hoorde
 Tot weerliifdes blyk:
 Laat hiir tou syn uw seege,
 Vaader, om uw Soon verkreege,
 Versterk ons door uw Geest
 In 't hylg geloof op 't meest.

*Si Deut. 8. 1-3. Matt.
 4. 4. en Luk. 4. 4. Joh. 6.
 27. 32-34. 41. 48-58. en
 63. 11: 26. Hebr. 10. 5,
 10. Mats. 26. 26-29.
 Mark. 14. 22-25. Luk.
 22. 18-20. 1 Kor. 11.
 23-25. Joh. 4. 31-34.
 en 15. 1-7.
 vg. Joh. 4. 14, 15. 7: 37-
 9. 14. 16, 17, 26. 15: 26.
 16: 7-13.*

*Nu breng men sig ook te binne vs. 32-36. Maaltyd, nyt-
 spanning, nyt- en in-gang, Wandeling, Tjd-nytkoopng, en
 eenfaambyt van D. Montanus.*

Gebed voor den eeten.

Groot algenougfaam God en Vaader,
 Fontyn en oorsprong alles gouts!
 O! ewig Woord, des leeves aader,
 Ons hoorn des hyls en oovervlouds;
 Welk dout op niuw uw gouthyt blyken,
 In 't broot van ons befchyden deel
 Ons mild weer heede tot te ryken:
 Dit touberyden hylig heel;
 Laat spys en drank ten nut dus strekken
 Van 't fwak aardz' taabernaakel-huys:
 Maar wilt in ons voor al verwekken
 Siils hunger naa het Broot, an 't Kruys
 Voor ons bchoiwd eenmaal gefchonken:
 Ons d'eerfteling' hiir, Vaader, geev';
 Dou van geloov'ge liifd' ontvonken
 Met hoop ons fiil, z' U ewig leev':
 Wilt dit ons gunnen, all' te faamen
 Met 't vol genot der Heerlikhyt;
 Om Jefus Christ' ons' Heere: âmen;
 Ja, aamen in all ewighyt.

F I O.

Korter.

Heer, diin lof fy, prys, en dank,
 Hylig't tog dees spys en drank;
 Meest na fiil, ons om den Naame,
 Uwer liifd'-Soon, Christus: aame'.

Dank-

Dank-fegging naa den eeten.

Genaadigst' God, Heer vol weldaade',
 Den Naam uws goudertiirenhyt
 Sy lof, prys, eer, en dankbaarhyt,
 Voor 't niuw bewys van uw genaade;
 Dat Gy ons hebt gefpyft alweer
 Met 't daaglix broot, waar door we leeve;
 Den spyse der natuur gegeeve:
 Maar wilt ons tog vervullen, Heer,
 Met 't voudfel van uw geeft, en geeven,
 Dat 't weefe van uw' beelt'nis fy
 In ons gedrukt, ten ynde wy
 Door kragt van een Godfaalig leeven
 Dat felfden mooge drukken uyt:
 Leert ons te leeven in uw vreefe:
 Wanneer ons' ynd na by fal weefe
 Genaa'- en vree-ryks-deur niit fluyt.
 Neem ons, uw Raad gediint, uw Naame
 Ten roum, op in uw Heerlikhyt,
 Voor d' uwen ewig touberyt,
 Door Jefus Christ', ons' Heere: aame'.

Korter.

Lof, prys, eer, en dankbaarhyt
 Sy U, Heer, weer tougefyt
 Voor dit vrugt-gebruyk, gegeeve:
 Spyst en drenkt ons' geeft ten leeye.

Verder

Verder onder uytspanning, voor en naa beroep.

De nagt, di, is voorby,
 De dag, dees', is gekoome;
 Toun was het slaats, nu vry.
 we naadre sonder schroomc;
 Houwel eerbiidiglyk,
 In lichte tot U, Vaader,
 Hyl- en genaade-ryk,
 Gouts bron, en wyshyts aader:
 Laat tog dit luffik ligt,
 Di dag by ons verblyven:
 Vergeet het quaa-verrigt';
 Bewaar ons voor misdryven.
 we looven U, o Heer!
 Voor 't gout, an ons beweesen;
 Dout ons daar meer en meer
 Steeds regt voor dankbaar weesen:
 Hiir tou wilt met uw Geest
 Ons eewiglyk versellen,
 Gy werd geliift, gevrees't;
 So sulle wy vertellen
 De wondren, dii ge dout:
 we wagten onverdooten
 Uw Naam, want zy is gout
 Voor uwe Gunst-genooten;
 Daar in is hyl beryt,
 Daar in is troost te vinde:
 So worde w' cens gelyt
 In 't Ryk als uw Beminde,
 In 's Heemels Opperfaal,
 Verselt van Hof-trauwantèn
 An 't cewig Bruylofs-maal;
 Verciirt met diamanten,

Si Rom. 13. 12. en
1 Theff. 5. 5.

En

En kostelyk gestecht',
 In goiwd en witte kleeren;
 Om, met U daar vereent,
 In ons' Hooft tē regeeren.

Si Pf. 45. 14, 15. en
Openb. 19. 8, 14.
Openb. 22. 5. ook 20.

Fidelis Jesus, Veni, O! Regnorum Gubernator.

By Wandeling.

Als ik bedaart wel overweege
 Den voorgen enghyt myner paan,
 Hou 't met myn weg nu is geleege,
 So vind' ik my verlege-staan.
 Men mout op breed en smal wel letten,
 Wyl 't ruyme deerlyk kan schaan,
 En 't naaw veel voordeel by kan setten:
 't Is niit genoug, maar heen te gaan.

Herhaalde boove-gang.

Terwyl ik weer na boove styg,
 'K na hooger hyg:
 'K daar mogt in 't vrye sweeven,
 Heer, by U leven!
 'K onder 't laag noit fyg':
 O! sag ik tot uw lof
 By 't Geest-geweemel
 Verreefen my uyt 't stof
 Tot 't hyl der Heemel;
 Hou foiw ik daar dan queele
 Lags vol, in rust, praal,
 Door myn en Eng'ler keele

D

Galmc

Galme 's Koonings faal?
 'K ging spoudig derwaart schuyve',
 Had ik vleuglen eener duyve.
 Uw Geest wék mynen meer,
 En 't lyf tot lust in eer.

Herhaalde benede-gang.

Nu dat ik weeder naa beneen
 Kom af te treen,
 Wil myn gelyder blyven,
 'K door geen bedryven
 Van uw pad raak heen;
 Dat, wat my ook ontmout,
 'K bedaart mag weesen,
 In voor- als teege-spout
 U diin' met vreesen:
 Myn hert sy nit verheeve
 Trots, myn oog nit hoog;
 Dout als een Kind my leeve',
 Dat, gespeent, sig boog,
 Met dank, voor al 't genoote
 Goud; 'k geruft en onverdroote
 Gesterkt door uwen kragt;
 Geloft word van myn wagt.

Psalms 2. 11.

131. 1, 2.

Psalms 50. 14.

*Waar op wel volgen mag vs. 38-43, Swyging en spreekig,
 quaat en gout geselschap, voor- en teegespond, met de verge-
 nouwing by D. Montanus.*

Verge.

Vergenouging in 't kort.

Als ik in eenzaamhyt bepyns myn ganze leeven
 Van d' eerste stip en stond tot di van deesen dag;
 So vind' ik niits, 't geen my vernouginge kan geeven,
 Dan dit, dat ik *des Heere diinstknecht* weesen mag:
 Dit is myn vreugd, myn troost, rust, wel-fyn, en myn *leeven*.

V. I. V. O.

In d' avond des Soomers.

O lieflyken avond-stond;
 Diin ons weer gond
 De Schepper aller dingen;
 Zyn lof wilt singen,
 Siil, uyt 's herte-grond;
 Hou ons Hy deese dag
 Heeft wille spaaren,
 Op dat Hy weeder sag
 Het vrugten gaaren,
 Gegrouit op zyn gou akker,
 Hem tot offerhand:
 Y; weest dan altyd wakker,
 'T aller tyd in stand,
 Niit spaarsaam in de deugde,
 Waakszaam in 't gebed met vreugde;
 En gaa met dank ter rust;
 Slaap en ontwaak met lust.

vg. *Phil.* 1. 13.2 *Tim.* 4. 5.vg. 2 *Kor.* 9. 6.

D 2

Ver-

Verkleeding.

Terwyl 'k ter wisseling my ree
 Maak end' ontklee,
 Verandrend' 't dag- in nagt-kleed,
 Geef, Heer, m' ook 't wagt-kleed,
 Waarhyts gordel mee
 Voor lend'nen van 't verstand;
 Niit ooverlaade,
 Hoop hebbend' op den hand
 Van uw Genaade,
 Voorfiin van 't sterk borst-waape
 Der Geregtighyt;
 En in myn lydend' slaape,
 Heyland, voor me stryd:
 'K ontwaakend' U begroueten
 Mag met vree gefchouide vouten,
 Schild, helm, en swaard, gereed
 In 't pragtig Helde-kleed.

vg. Jef. 11. 5. en si
Luk. 12. 35.
Eph. 6. 14. 1 Pet. 1. 13

Eph. 6. 15-17.

Tabak-rooking.

Als ik met aandagt fit en smook,
 Leert my de rook,
 Wat is van 't idle leeven;
 Ik fii het sweeven,
 En verdwynen ook:
 Het vlees, verbeeld door d'as,
 Door 't vuyl de fonde,
 Doun fiin, wat dat ik was,
 Heb ondervonde;
 En, wat er eens na deefen,
 Het gedoofde vuur,
 Van myn natuur fal weefen:

Si Preed. 9. 9.

vg. Job 7. 7.

Geest

Geest is maar van duur.
 Myn siil wil hier op letten,
 End' op God uw hoope siten
 In liefde met geloof,
 Voor 't aardze blind en doof.

Het vuur, dat door den trekking glimt,
 De rook, welk klimt,
 Ook, hou de liifd' mout weefc',
 My leer' in deefe,
 Als niit schynt, maar schimt ;
 (Dus met verlof geseit)
 Heur ooli-dampen,
 Door wind in lugt verspreit,
 Hou z' heeft te kampen,
 Eer syn, waar dat ze hooren,
 By den Heer, of Naast':
 Hou siit men hen niet smooren,
 Ja tot niit wel haast!
 O God! uw Geest di leide'
 Z' in elks herte ten verbleide',
 Ons t' saam dou scherpen op
 Tot in den hoogsten top.

Tabak-rookings vervolg.

Wel aan, myn siil, laat weer uw kragte wekken
 Door 's Geestes vuur, en 't Hyligdom betrekken,
 Gelyk van 't Goode-welgevallig offer vloog
 Wel eer de rook op 't Autaar boove 's Heemels boog;
 Dit leert u weer de damp van deefe blaade',
 Di dubbeld dus u koome dan te staade:
 De werksaamhyt der liifd', de diinst van 't hert en vuur,
 'T gevoul by smaak, gesigt blyv' leevend op den duur;

D 3

De

De reuk uw aandagt meede mout opspooren :
 Siin volgt op siin, gelyk op hooren hooren :
 Dit syn de vrugte van 't opregt geloof en hoop,
 Tot 't deel krygt zyn geheel op 't ynde van den loop.

Nog by geleegehyt van Tabak-rooke.

Terwyl ik sitt' en rook voor hoofd- of tanden-pyn
 Een pyp tabak of twee, als sinkings medicyn ;
 En denk, hou veele 't selfden kruyd misbruyken,
 Tot naadcel van hun geest en siile-kruyken,
 Benefse wyn of biir, of and're giften meer
 Des trowen Scheppers en volkooime gouden Heer ;
 So dank ik Hem, myn God, voor zyn genaade,
 En wensch den vrugt hiir van met meer weldaade'
 In scegening voor my, en ider in 't gemeen,
 Wiins hert geneege is, dat 't sig hiir mee vereen',
 'T geen hy 'er onbedriiglik uyt kan leeren ;
 So strekt 't tot nut in 't onderling verkeeren.
 Het is een aard-gewas ; na dat zyn kragt verschynt ;
 Het neemt, gelyk 't begon uyt, tot, in, stof zyn ynd ;
 Dit is de stand ook onzer aardze vaaten,
 Di yndlik eens niit meer ons sulle baaten,
 Wanneer de werker vind, dat kragt ten diinst ontbeert ;
 'T welk ook de pyp en 't vuur seer foutelyk ons leert :
 Waar tou soiw nut den Geest dan 't vlees-lyf weesen,
 Verlamt door leev'loos aaderen en pefen :
 Ze mout door vuur onstooke worde, soo ik merk,
 En wel gemaatigt syn, sal niit vergeefs syn 't werk ;
 Dan siit men 't sagt en na behooren dampen,
 Gelyk wel d' ooli dout uyt goude lampen ;

Het

Het gaat ſo met myn leeves kragt, dees' damp't al ſagt
 Door d' opgelegden laſt, geſtaadig dag en nagt:
 Dout dat my looſen 't grondig vuyl en ſwadder,
 'K door dit raak quyt 't ſchyn van d' Helzen adder;
 Want, 't geen is om den ſonde doot, gaat vaſt al af,
 En looſt zyn fonden-ſlym, tot 't heel vergaat in 't graf,
 Ik meen dat wormen-aas, der ſlange ſpyſe,
 Dat ſtof mout ſyn, maar niit, 't geen ſal verriſe:
 En trooſt my dit, dat ik ſo 't goud' als 't quaaden ſii,
 Waar door ik van om laag ter ruſt na boove vlii,
 Met ſulk een hoop, welk God geev' nooit beſchaame,
 Als di van 't aardzen goud, 't idlen cernaame:
 So veel de liifde Gods van 's werrelts liid' verſcheelt.
 De menz is immers wandelend' als in een beeld;
 Hy is, gelyk de beefte, di verdwynen,
 So hy om God niit denkt, nog geeft het zynen:
 Dit leert hem 't gras, en bloum, kaf, rook, ja meenig ding;
 Ach! dat dit, eer hy ſtiif, zyn hert eens regt beving.
 Voor my, dat ik betragt' uw welbehaage,
 O Heer, en als een buyt myn ſiil wegdraage.
vg. Jer. 38. 2. en 39. 18.

Sic vivo, dum fumo; vel ſio, dum ſumo.

In d' avond-tyd.

Daar is de dag al weer gedaalt;
 O Heer, beſtraalt
 Ons' ſiilen uyt de hoogte!
 Och, dat geen droogte
 Hunnen kragt verſtaalt:
 Gun door den dauw der ſlaap,
 De nagt op handen
 Synd', 's Geeftes vrugt men raap:

Stomp

Stomp Hell-icews tanden.
 Hebb' dank voor niuw genoote
 Weldaan by Uw oiwd;
 Voor al, G'uw arm ontbloote
 Wild voor ons behoiwd.
 Hyls kleedren ons dekken
 Laat; dat, als G'ons weer sult wekken,
 Wy 't fonds niit trekken aan,
 Maar in gereghyt staan.

*Gedenk verder 't 44. vs. Son-ondergang met 't Avond-
 gebed, vs. 45, dr. D. Montanus.*

Lamp of kaars-sigt.

Let, y! myn hert, op deefen lamp,
 Heur pit en damp,
 Pyp, brandend licht, vet, ooli,
 Kaars-stut, met d'ooli-
 Kruyk; merk selfdes kamp:
 Hou dat ze kooft ten end:
 Hoid hiir wat halte,
 Tot dat ge leevend kent
 Christ-menz gestalte.
 'T verbeeld uw fiil en leeden,
 Werkzaam door den Geest,
 Tot dank, en tot gebedden,
 Synd' niit als een beest;
 Tot eens sal snel verdwynen,
 Naa of sikkren, of doorschynen,
 Steeds biidend tegenstand
 Den *Lugt- en Wind-vyand.* *d. i. Ver-
 dorventhyt en verlyding.*

S' avonds

'S âvonds.

Ik fii op niuw, Heer, d'aavondsterr',
 De fon gaat verr';
 Wil gy niit van me wyken,
 Laat verder blyken,
 Dat ik niit verweri';
 Dat gy ook fyt myn ligt
 In duyfternisse,
 'K volherd' in myne pligt,
 Op weg niit misle:
 Befcherm my niet uw vlerken,
 Wolk- en Vuur-pilaar,
 Bedek de quaade werken;
 Houd my in 't gevaar
 Van lust en boofe sonden:
 Dout myn hert uw lof verkonden;
 U by-fyn in flaaps vaak,
 Den rust raap', fout ontwaak'.

Siinde een egaal brandenden kaars.

O! mogt myn kaars fo ftaag anligten
 Door het betragten van myn pligten,
 Verduyftren niit, nog loopen af;
 Ook felfs niit, als ik daal in 't graf;
 Maar alle een fter, vast, dan verfchynen!
 Dou alle neevens, Heer, verdwynen,
 Dat 'k door de wolken dringe heen,
 By U te fyn, o Son! gemeen.
 Wat fyt gy gout, o Ligt van 't leeven?
 Wat kooft ge foutighyt te geeven?
 Hyl-ftraale daale van U neer,

E

Veel

Veel vrugt geeft, kragt, vree, vreugd, glans, eer :
 Myn fiil, o God, is vol verlangen,
 Om met dit kleed te fyn omhangen,
 Tot roum van heuren Bruydegom :
 Uw Geeft, myn geeft, rouft „*koom ; ja kom.*
 Send meer en meer uw lig en waarhyt,
 Dat 't leyd' uw volk in middag-klaarhyt.
 O faal'ge dag, als m'op fal staan,
 En nimmer gy fult ondergaan !

Na bed gaande.

Ik gaa, Heer, naa myn leeger-ftee,
 Y, gaa Gy mee,
 En leer my dus gedenken,
 Om op uw wenken
 'Te fterven fyn ree :
 Nadiin gy, Vaader, kunt,
 (Gout in uw fchikking ;)
 My, als uw kind, dit gunt
 Gansch tot verquikking :
 Terwyl 'k myn kaamer fluyte
 Voor 't boos menz-gefpuyt,
 Den helzen leew hoyd buyte,
 Weer vrees-; geeft-gedruys.
 Dat fig myn geeft verlulte
 In d'uw' onder 's lighaams ruste,
 'K in 't vol genot ook raak
 Van U, Diin 'k hiir dan fmaak.

vg. Pf. 34. 9

Aavond]

Aavond-gebed.

Deefe dag me' weggevlooge
 Synd', als d' andre, 'k met de lof
 Koom, met dank op niw gebooge,
 Schepfel van een niutig stof,
 Heer, tot U, di ons Formeerder,
 Schepper syt van 't ganschen Al,
 Heemel, Aards Souvryn Regeerder,
 Voor uw hyl en welda'en all.
 Nu w' ons weder gaan begeeven
 Tot den tydelyken rust,
 Goude God, wilt z' ons ook geeven
 Dat we dan met niuwe lust
 'T uwer eere weer ontwaake;
 Soo ge niit in deefe nagt
 Dit ons' leeves ynd sult maake:
 Herder Is'rels, hoid den wagt
 Oover ons, uw volk, uw' schaapen;
 Dat ons niit met felle moud',
 T'wyl we sonder forge slaapen,
 'T quaad' bespring' dus onverhoud:
 Maar, (eer w' ons ter needer legge)
 Wilt cen hulp en trooster syn
 Alle, welk geslaage legge
 Van uw hand met smert en pyn;
 Laat het hen tog niit verveelen,
 Van uw wil tot stilt' hen deelt;
 Gy di slaat, wilt ook weer heelen;
 Gy, di breekt, y! koom nu heelt;
 Dout geneefinge erlange',
 'T úwer roum en heerlikhyt:
 Van vyande naar gevange
 In di staat gunn' lydsaamhyt:

E 2

Elders

Elders op galy gebanne
 En vervolgt om uwen Naam;
 Di geraakt in 't net, gespanne
 Van de Satan, fyn, gun t'saam',
 Dat z' han vryhyt weer verkryge;
 Soo 't Uw welgevallig is:
 Laat uw gouthyt, Heer, beklyve;
 Geev' ons yndlik d' eiffenis.

vg. Jak. 4. 15.

*Post tenebras lux.
 Si Ps. 126. 5, 6.*

Een ander.

Voor alle gunst, ons' ganschē leeve
 Beweeft, sy U dank gegeeve,
 Verwachting Jakobs; nu de nagt
 Al weeder koomt, hoiwt gy den wagt:
 Gedenk, o Heer! an uw Verbonden,
 Bedek met 't hylig kleed ons' sonden
 Voor uw ontfagchelyk gesigt;
 Gelyk de duyfsteris dout 't ligt:
 Wanneer we motge weer ontslaapen,
 'T geschenk van nūwe vrugt' laat raapen;
 Voor al gedenken aan ons' pligt;
 So word Jerusaleem gestigt:
 Maar sulle wy nūt sijn den morge,
 Ons neem dan by U in 't verborge,
 En laat ons sijn dijn heerlikhyt,
 Uw Volk beloofst van eewighyt;
 Jerus'lems Ligt, 't Niiw Sions klaarhyt.
 O! onse Vaader, God der Waarhyt.

Si Gen. 49. 18.

'T Chri-

'T Christelyk Gebed, Matt: 6. 9-13.
en Luk. 11. 2-4.

Ons' Vaader, welk in d' Heemmel woont,
Gehyligt wordet uuwe Naame.
Dat tog uw Kooningryke quaame.
Uw wil, dees', word' op Aard getoont,
Gelyk daar boove. Wilt ons geeven
'T beschyden deel, 't sy heede daar.
Ons' schuld' vergeef, want w' ook vergeeven
Hem, welk' is onse Schuldenaar.
Ons in versouking geensins lyd,
Maar van al 't boos' ons wilt bevryden.
Uw' immers is de heerlikhyd en
De kragt, met 't Ryk in eewighyt.
'T getyde sy alsoo; ja aamen.

'T Geloof.

'K geloov' in het Dri-eenig Algenougzaam Weesen;
Een Kerk, di hylig, algemyn, en Christ'lik is,
Der Hyligen Gemeent'; sondens vergiffenis,
Des Vleisches weeropstand; en 't leeve steeds na deesen.

*Si Deut. 6. 4. en 1 Kor. 8. 4, 6. Matt. 3. 16, 17. en 28. 29.
Mark. 16. 15. Joh. 15. 16. met 1. 1, 14. ook 1 Joh. 5. 7. en vd. mecr.*

Slaap-tyd.

Gy gaat ter plaaz van 's lighaams rust,
Siil, naa uw lust;
Wilt gy diin ondervinden,

Den Gods beminden
 Soon omhelst en kust;
 So fal u 't nagt-vertoon
 Van doodes schaadu
 Syn als een Heemels schoon,
 En vol genaad' U;
 Melk-, ooli-, en wyn-stroome
 By des leeves ligt,
 Zyn Geest u overkoome;
 Van Hem fy uw digt,
 De nagt-wagt Cherubynce,
 En 't gefelschap Seraphyne,
 'T omhynt gordyn-toneel
 Een Paradys-pricel.

*Si Pf. 2. 12. Hoogl. 1. 2.
 en 8. 1.*

*Vervolg vs. 46-51. Ontkleeding, selv-onderzoek, versouwing;
 nagt-ouffening, dood-schaaduw, droome.*

Nagt-worsteling.

De Sâtan is weer op de been,
 Gelyk voorheen,
 O Borg-heer! tot der terwe-
 Sitt, wilt m' ontferme',
 Voor my fy gebeen.
 Blaas, Goddelyke Wind,
 Uyt Noord' en Zuyde;
 'T blyk, Vaader, 'k ben uw kind,
 Uyt deugds reuk-kruyde:
 Koom, Trooster, uyt uw Heemel
 In myn Siile-faal;
 Verjaag door 't aardz geweemel,
 Hoyd 'er Aavondmaal;
 Straal-blinken laat uw lampen,
 En verdwynen all' de dampen;

Si Luk. 22. 31, 32.

Hoogl. 4. 16.

*Oopenb. 3. 20. vg.
 neg 4. 5.*

waar

Waar door 't weemoudig hert
(Hou lang!) befwalkt nog werd.

Op eenig geluyd 's nagts.

'T Is middenagt,
Gy hoid den wagt,
Gelyk, Gy, Heer, begond,
Volherdend tot dees stond;
Want anders was 't vergeefs gewaakt; *Pfalms 127. 1.*
De beste wagter maar nagt-braakt:
Ik smeek, ik roup, als stom, in stilt',
Dat gy hiir mee nog voortgaan wilt:
'T is, troiwe Herder, gout,
Schoon 't selfs alleen maar dout;
Men slaapt dan sagt, *127. 2.*
Is 't al van kragt.

Geloof-gedagte, by slaaplooshyt, of rust in onrust verniiwt.

'K geloof in God, zyn Soon, en Geest,
Een eewig, en ook drii, gewceft,
Gelyk Hy is, en blyve sal,
Tot cenmaal syn sal *Al in all'*:
De grondslag van dit myn geloof
Is geenfins idle schim of roof,
Maar vast door 't *Hylig Woord en Vlees*
Zyns Soons gemaakt, toun Hy *verrees*,
Geboore, lydend', en gedood,
Ten hardst, in en uyt grootste nood,
Na dat Hy *quam*, en *bleef*, en *ging*,
Met *magt* wel *oover allen ding*:

So

So dat, schoon ik gestelt my vin
 Sceds tusze twee partyen in,
 Ik nimmer houf te syn bevreesf,
 (Als d' een van *Vaader*, *Soon*, en *Geest*,
 En d' ander *duyvel*, *sond'*, en *doot*)
 Hiir door tog blyf ik *buyle schoot*,
 Ten minste kunne dees' geen schaa:
 Dit *Schild* dekt my, God geeft *genaa*,
 Gebruyke d' eene *vlees en blout*;
 Di' schenke *Geest*, welk ons behoud,
 En helpe met een *Heemel-kragt*
 Ons teegen al den *aardzen magt*.
 Dit hoid het *Christ'lik lyf* gesterkt,
 Van hunnen Heer seer wel gemerkt,
 Dat *algemeen gemeeschap* heeft
 Met *Hylige*, Hem ook, di leeft,
 In *Hem* en door den *Geest* nu ryn,
 Wyl *sonde* hen *vergeeve* syn;
 Of eens de *vlees-klomp* raakt in 't graf,
 Hy *wekt* diin *romp* weer met zyn staf,
 Ten *leeve* dan in heerlijkhyt
 Voor di syn zyn' in *eeuwighyt*.
 Myn Siile, troost u dus hiir mee,
 Staat gy in vryhyt en in vree;
 Daar anderen de schrik berourt
 Van eens te worden omgevourt
 Ten prooj' en roof der Helzen *leew*,
 Verlyd door *Goliaths* geschrcew,
 En in gedrag als *bond* en *beer*
 Ten spyt en oncer van den Heer,
 Diin nit; als lof, eer, dank en prys
 Komt tou met all' ontfag-bewys.
 Y, worstel *Jakobs* worsteling,
 Mischiin God ook zyn seegening

U

U vry en *vr*ank geeft; of so niit,
 Een ander voor u *o*overschiit,
 Schoon minder, nogtans eeve *g*root',
 Wyl duurt *van* hiir selfs naa *den* doot.

In de naa-nagt.

O Herder Isrels blyv' ter wagt,
 Het is nog nagt,
 Houd en bewaar uw schaapen,
 (Te meer, wyl slaapen,)
 Teege boosfen magt;
 Geen menz of wild gediirt
 Hen oovervalle,
 Dat listig wreed steeds giirt
 Rondom hun stalle;
 Weest hen in duifterniffe
 Een verquikkend ligt,
 En in dees wilderniffe
 Een vast rots-geftigt,
 Bestant, niit te beweegc
 Door den stormwind nog plas-reege,
 Geen donder-weer hen slaa,
 Nog vorst, hitt', haagel schaa.

vg. Jes. 21. 11, 12.

Sluymerings inval.

Al legt men op syn leeger-steen
 Ter rust in vree
 Met oovervloud van saaken
 Tot veel vermaaken,
 'T brengt het hyl niet mee.
 Hou wynig aardze schat
 Heeft tog van noode

F

Ons

Ons' files aarde-vat,
 Ten diinst bey' Goode,
 Tot roum van zynen Naame
 Kunstig geformeert?
 Veel meer voor Geest beraame'
 Wild' Hy, di regeert :
 Aards goud is gout uytwendig,
 'S Heemels tog is waar bestendig ;
 By 't vreedig Regt en Rust
 Schenkt hylgen vreugde-luff.

Sluymerings vervolg.

Ja soo 'k nit ben in eene droom,
 Rust overstroom'
 En vree, di wel benede
 Hun leeger-steede
 In den Heer bekoom',
 Maar streeven door den lugt
 Ook dan na booven,
 Als met een aarends vlugt,
 Hem daar te looven,
 Geniitend' eew'ge schatten :
 Van 's gouds Oceaan ;
 'S ligts Bron hen sal omvatten,
 In Gods beeld zy staan,
 Vol glans, kragt, welgevulle,
 'T zyn- en hunner eere bralle'.
 O saalgen Heerlikhyt
 Van sulck gemeensaamhyt!

Oover

Oover de H. Schrift.

Wat is de melk uw's Woords, so sout,
 O Heer, my gout!
 Hou kan uw broot my sterken,
 Uw wyn troost werken
 Myn ontrourt gemoud!
 Daar vind men wyshyts schar,
 Bestendgen waarhyt:
 Wel-saalig, welk bevat
 Uw Son-ligts klaarhyt,
 Volmaakten Opperweesen,
 In uw werk getroiw!
 Wond' gy, g' ook kooft geneesen,
 Toont wel strafs beroiw:
 Gy loiwtert elke heede;
 'T onsen best 't al wilt besteede;
 Geeft, dat men nagt en dag
 U 't all's opoffren mag.

Heemels aanloop tot vastighyt.

Ik heff tot U myn siil, nu weer,
 Myn God en Heer,
 Myn kragten en myn sinnen,
 Als in 't beginnen
 Uyt, door U, wel eer,
 En met U voortgegaan,
 Schoon met veel gliffen
 Op 's leeves weg, hyls baan;
 Laat 't my niit missen!
 'T volherding-werk volbrengen,
 Y, wil Gy, di geeft

Het willen; nimmer hengen,
 Myn Geest idel sweeft:
 Uw Geest nit van me schyde,
 Maar ten volle m' eens verblyde
 Met 't uytverkoore volk,
 'K U loov' ook boove wolk.

Si Pbilip. 2. 13.

vg. Ps. 106. 5, 47, 48.

Hou lang fouk ik vergeets hiir rust?
 Myn vree, myn lust,
 Myn schoonste Siils beminde,
 In stilt' te vinde;
 Dat uw mond my kust!
 Uw liid' gaat boove wyn,
 Gansch seer uytneemend,
 Geen speecery fo syn
 Na d' ôli sweemend.
 In uwe binne-kaamer
 Daar syn zy allcen;
 Y, maak me voort bequaamer,
 Meer met U gemeen,
 'K U met d' Opregte toone
 Grooter liid', en Gy my kroone
 Met 's leeves heerlikhyt
 In lust-rusts eewighyt.

Hoogl. 3. 1-4. 5. 10-16.

Hoogl. 1. 2, 3. 5: 1. 8: 1

1. 4.

7: 12, 13.

Si ook 8: 2.

L. 4.

Heemels ligte.

Gelyk de Son geeft aan den Maan
 Zyn ligt, fo aan
 My dou, Gy leeves Sonne,
 Der ligten Brönne;
 Dat 'k mag schynend' gaan.
 O Schoone Morge-ster!
 Rys in myn herte;
 Gy kunt, houwel seer ver,

Verfagte

Verſagte ſmerte:
 So leer 'k ook elke ryſe
 Vroug te ryſen op,
 Ten ynd ik by verriſen
 Rys' in 's Heemels top;
 Terwyl my komt verkonden
 D' aavondſter des nagtes ſtonden:
 Laat m' eens dan blinkend ſtaan
 By Sterren, Son, en Maan.

Wyſhyts begeerte.

Gy, welk hebt wyſhyt, wii diin bad,
 Beloofte gehad,
 Beheerſcher van den Waereld,
 My tog bepaerelt
 Met ſelvs ryke ſchat:
 'K Geloov', koom my te hulp,
 O! milde Geever;
 My 't quaad' niit ooverſtulp,
 'K met winſt 't uw' leever'.
 Meedoogend en verſchoonend,
 Sonder bitz verwyte,
 Met genaade kroonend,
 Van goud vloujend ſyt.
 Myn God! laat niit een roude
 My myn leeve ſyn; 'k word moude
 Van fryt, van onruſt ſat;
 Verſterk my, eer 'k ben mat.

Jak. 1. 5, 6. vg. met
1 Kon. 3. 9, 11, 12, 28.
2 Chron. 1. 10-12.

Verder invallende gedagte.

'K van liid' lees, vree, verdraagzaamhyt;
 An 't hert waar leit 't?
 Het hooren en het denken,
 'T niit siin my krenken
 In veel teegenhyt.
 Ik ly veel ongelyk,
 Ik word belooge;
 Ik ben nog arm nog ryk,
 En word bedrooge.
 Ik min d' opregten wandel,
 Souk den regten rust:
 Hou veeler quaaden handel
 Stuyt den gouden lust?
 'T een tragten alle Vroome,
 Sullen 't tog nooit hiir bekoome,
 Het ander willen, og!
 Welk minne d' oorelog.

Laat my gedenken; soo het hoort,
 Heer, dii uw Woord *Heb. 13. 7. 8.*
 My spraaken en voorgingen,
 Of schreeven dingen,
 Soo te volgen voort:
 Dou m' hun geloof na treen,
 D'uytkomst anschoiwen
 Hun 's wandelings; met een
 Op U betroiwen,
 Di gisteren en heede,
 Jesus Christus, syt
 Deselve voor Uw Leede
 In all' eeuwighyt:

Wilt

Wilt Gy myn Borge weesen,
 'K mag, gedrukt, alleen: U vreesen,
 Ryk syn van Wyshyt mee,
 Geniiten liúfd, rust, vree.

In teegenhyt, verdriitlikhyt en lyden.

Wat ben ik hiir in veel elend,
 Waar ik me wend,
 Benauwt van allen oorde
 Door, dii my moorde, *
 Beid' vremd' en bekend:
 Men wild 't my maaken mou,
 Fyn-boos, huychlagtig
 By hen; 't zyn elk brengt tou:
 Maar gy syt magtig,
 Wys, gout, en alles weetend,
 Trooft m' in angst en nood;
 Gy wilt niit syn vergeetend
 D'uw', (leid z' oover dood)
 Schoon 't suygling deed de mouder,
 Herder Is'rels, scheps'len houder,
 Uw liifde wekt myn min,
 W', O! weerfyds blyven in.

*Pf. 69: 30. 70: 6. en
 109: 22.*

* *t. w. ná den geeft.*

Jes. 49. 15.

Pf. 68. 21. en 48. 15.

Pf. 80: 2. 23: 1. 31: 24.

36: 7, 8.

1 Joh. 4. 10, 19.

vg. Joh. 10: 1, 2, 9, 16. 14: 15-17, 20, 21, 23. 15: 2, 4-7, 9, 10.

1 Joh. 2. 3-6, 14, 15, 27. 3: 6, 9, 24. 4: 12, 13, 15, 16. en 5: 20.

O! Vaader my niit meer tog lyd
 In teegehyd,
 Of will' myn Geeft meer sterken;
 Myn Siel bewerken,
 Tot myn lydsaamhyd;
 Wees Gy myn hulp en raad,

vg. Luk, 21. 19.

Op

Op dat myn herte,
 Als Jabes, in het quaad
 Niit hebbe smerte:
 Laat my noit murmureeren,
 wat m' ook ooverkomt;
 Bedwinge myn begeeren,
 Tot siel-spraak verftomt;
 Dat uytblink myn vertrouwe
 Op U, Heer, di m' uyt beleiwe
 Verloft' eer, om 't Verbond,
 In Chrifiti blout gegrond.

1 Chron. 4. 10.

Hebr. 9. 14. 16.

O! Held, als Hels leew brijfchen komt,
 De Vlces-beer bromt,
 En 't Philiftynze herte
 Ons aandout smerte;
 Dat uw krygs-heyr dromt!
 Stuyt Gy het ftoot-gelooop
 Der sterke ftiiren,
 Der wolv'- en honden-hoop
 Hun fcheur-getiiren;
 Niit ver wilt van ons weefen,
 'T onfen hulp U haaft;
 Red my uyt al myn vreesen,
 Swak, ontftelt, verbaaft;
 Verhoor my in myn lyden;
 Laat me nimmer woord ontglyden,
 'T geen sweemt na ongeduld;
 Verloft', vergeev ons fchuld.

Hou lange roup, ja fchreew, ik, Heer,
 Hoort gy niit meer?
 Geweld, onregt, en quelling
 Van teegestelling,
 Twift-gekyf my deer':

Si Hab. 1. 2, 3.

'K nog

'K nog geen verlossing merk ;

'T regt schynt te slaapen :

De booshyt is te sterk ,

Geen rust te raapen.

De Heer myn God , myn Hyl'ge, *Hab. 1. 12.*

Gy van oids syt af ;

Soiwd gy me dan niit vyl'ge,

Verblyde teege 't graf.

Si Ps. 49. 16.

O! rots, steun myner hoopc,

'K koom tot U alleen geloope :

Myn siil bestemder tyd,

vg. Hab. 2. 3.

Vertoufd' Gy, U verbyd.

Gelukkig, di in zyn verdriit

'T verdriit als geen verdriit en siit,

Maar zig, geduldig op het meest,

Getroost God looft met vreugd in Geest.

Gout, wat God dout,

'T is mis gesyt,, Ze syn mislyt,

Welk in 't gemoud

Di 't and'ren waarhyt hoiwen.

Zyn vrees houd,

Keer weer en rust,, Wi sterkte lust

'T Geloove houd

In stilhyt en vertroiwten.

Met liefde, vroud'.

Selvs of doot-sigt der diis schuldigen.

Wat drouv en yffelyk verhoog

Komt voor myn oog,

Ik si my als gevangen,

En haast ontfangen

'T vonnis van om hoog!

En alles teege loopt

Van binn' en buyte;

'T quaad staat als opgehoopt.

Hou straf te stuyte?

G

Daar

Daar reeds zyn de getuygen,
 Nu word van 't gewiss'
 Vereischt wils needrig buygen
 Tot belydeniss'
 En verder onderwerping
 Tot vergeeving en verterking
 Van troost, geloof, genaa,
 'T Lams offer koom' te staa.

Kruyz-gefigt.

Merk op, o Siil! wat si ik daar?
 Doo' boom; voorwaar
 Wat wonderlyks by deesen
 Sig toont te weesen:
 'S leeves kragt hiir gaar:
 'T geen immer was of had,
 Syn ew'ge vrugte,
 Gou stam, tak, blouzem, blad,
 Merg, nit te dugte:
 Een Kruyz-boom van doods alzem,
 Maar 's leeves Gods,
 Welk teege diin troost-balzem
 Geeft, staat als een rots,
 Vol hyl-vogt ter geneefing;
 Altyd is hiir Vrugten-lecting:
 Midd' in het Parady's
 Praalt met zyn kroon ten prys.

Myn Siil, beschoiw uw Hylands kruys,
 Zyn aardzen huys,
 Uytwendig naar en deerlik,
 Inwendig heerlik;
 Hoe naakt, hylig-kuyz;

En

En in dit drouv' gefigt
 Van soo veel wonden,
 Smert; pyn, leer het gewigt
 Van uwe sonden;
 Leer uit zyn doot-blouts froomc
 Uw onrynighyt:
 Zyn liifd' tot God, volkoomc,
 Eifcht uw hylighyt.
 Si foo uw fchuld vergeeve:
 Offer God geheel uw leevc,
 U felv' niit foukend', maar
 Uw naast' ftit in gevaar.

*Si Joh. 6. 4. met
 Mark. 5. 36.*

By dooping.

Geev' agt, verfoukers van den doop,
 Hoid vast uw hoop,
 Hoyd gee-fo als be-loove',
 Voor liifd' niit doove,
 Blyv', fynd' in gou loop:
 An Noachs Ark wel denk,
 Befnydeniflè;
 Maar voor al u fwenk
 Na uw gewiffe,
 Door Jesus Christ' opftanding
 Steeds een vraage gout
 By God tot Heemels landing
 Dounde ten behout:
 Het tege-beeld diir faaken,
 Welk alleen meer kan vermaaken,
 Als al 't andre by een,
 Verfelt nog met geweën.

*Si 1 Petr. 3. 20-22.
 2 br. 2. 5.*

D: Montanus 53. *vs. koemt hiir wel by.*

G 2

De:

Op d' eerste staat des Schepsels.

O gelukfaalgen eersten stant,
 Wellusten-pand
 Der Heemelz erffenisse
 Voorbeeldig trisse
 Parady's, Warand!
 O leeve fonder fond,
 Doot, en elende!
 Dat naa den Slange-wond
 Geen goet meer kende;
 Ja naar an alle zyden
 Vol ondeugenthyt,
 Mismaakt door val en lyden
 Van Gods toornighyt.
 Wi soiw hiirom nit treure,
 Siind' op den verwekten scheure
 En booshyds allerhand'
 Op 't aardryk ooverhand!

Wüird nit quaadaartig van dees uur
 Geheel natuur,
 (So 'k 't seggen mag) stiifmouder,
 Vergif uw vouder,
 En al 't foute suur?
 O menz! gedenk hiir aan,
 Wets woord is sterven
 Voor fondes onderdaan,
 Gods by-syn derven;
 Het graf en helle-kluyster
 Voor hiir blyvend' in;
 Ontwaak, di slaapt in 't duyfter;
 Luyfter naa zyn min:

Gen. 2. 17.
Ezech. 18. 4.
Rom. 6. 21, 23.

Hy

Hy roupt; daar is gevonde
Wyn en ooli voor uw wonde,
Een borg voor uwe schuld,
Randfoun: ftry met gedult.

*Jes. 55. 1. en 61. 3. met
Luk. 10. 34.
Ps. 49. 8.
1 Tim. 2. 6.*

An d'Heer Jesus Christus.

Als 'k God, uyt God, an U gedenk,
Kragt uwer wenk,
'K stom staa; geev' my een vrê-kus,
O hylgste Jêsus!
D' onwaardy niit krenk:
Want een alfulk beschoiwi
Wekt vrees, schrik, beeven;
Uw waarhyt tog en troiwi
Geeft moud en leeven
Uw menzhyt tot U weesen
My vrymoudig dout,
Dat my, melaaz, gencefen
Soiwd Gy, sagt van moud:
Myn Liifste, will' weer keeren,
Qua gewoont' ik will' afleeren:
Myn Vrind, tog haafilik kom,
Ik kus U weederom.

*Pf. 39. 3, 10. Si verder
Hoogl. 1. 2. vg. Luk. 15.
20.*

Pf. 2. 11. met 55. 6.

*Heb. 4. 15, 16. Eph. 3.
12. 1 Joh. 4. 14. en 3. 21
met 2. 28.
Mat 21. 5. en 11. 29, 30
Zach. 8. 9.
Hoogl. 2. 17.
5: 16. 7: 11. en 8. 14.
Openb. 22. 17, 20. Pf. 2.
12. met Hoogl. 8. 1.*

Mogt als Uw voorhoofd ook het myn
Niit schaamroot zyn;
Myn naad'ring wilt gedoogen,
Laat my uw ooggen
Raaken; maak me ryn
Gelyk 't oog, 't oor beryd,
Stuur vout' en handen
Tot eerdiinst met belyd
In liifde-banden;

*Si Pf. 34. 6.
Si Jak. 4. 8.
vg. Luk. 22. 61.*

Dat w' innigst ons vermengen
 Tot meer eeniglyt,
 D'omhelsingen verleng
 By uytneemenhyt;
 Vaa liifd' en iver blinken,
 Door geen waater te verdrinken,
 Niit agtend' doot nog graft,
 Di Heemelz welluft fchaft.

*Hoogl. 1: 2. 4: 10. en
 7: 12. met 1 Job. 2. 3-5.
 Hoogl. 2: 9. 5: 14.
 8: 7.
 8: 6.
 7: 6. met 7ef. 66. 10, 11.*

D' elende en verlossing.

O arm elendig kreatuur,
 Menz van natuur,
 Een fondaars kind geboore,
 Vervloukt, verloore,
 Bleeft gy dit op duur!
 Gods toornes onderwerp,
 Een wigf der helle,
 Vol van geweent, geknerp
 Der tand', worm-quellen,
 In misda'en doot, in fonde
 Door begeerlikhyt
 Na dees' werlds eew bevonde,
 Om d'ong'regtighyt
 Niit hebbend' een'gen hoope,
 Sonder God, na't vleez fonds koope:
 Maar door zyn blout herkogt
 Uyt liifd', tot Geest bewrogt;

*Pf. 51. 7.
 1 Kor. 16. 22.*

Eph. 2. 3.

*Mat. 8: 12. 13: 42.
 24: 51. en 25: 30.
 Luk. 13. 28.
 Eph. 2. 1, 2, 12.*

Rom. 7. 14.

Verhef u met verwondering
 Van foo gering
 So hoog te fyn verheeven,
 Uyt doot ten leeven:
 Si, hoe groot een ding!

1 Job. 3. 14. Eph. 2. 5.

De

De Heer was buyte nood,
 In u geen waarde;
 Het leeve stiif en dood',
 Tot geest maakt aarde,
 Tot Burgers vromdelingen,
 Noumt den knegt zyn vrind,
 Schenkt zyns Geefts eerstelingen,
 'T pand van 't regt, als kind,
 Dout weeten, dat na deesen
 Hem gelyk zy sulle weesen,
 Hem siin gelyk hy is,
 Ligt syn uyt duyfternis.

Eph. 2. 12, 19.
2 Chron. 20. 7. Jes. 41. 8.
Job. 15. 14 Luk. 12. 4.
Jak. 2. 23.
Rom. 8. 23.
1 Job. 3. 2.
Phil. 3. 21.
Kol. 3. 4. vg. Eph. 5. 8.

De staat van Gods Bondgenoot.

Ik heb den Heere liif,
 Myn naaste syn myn vrinde;
 Ik ben tot hun geriif,
 Zyn' syn ook myn beminde:
 Maar all', wi Hem versmaat,
 Di wil ik mee niit agte'.
 Hy bragt my in dees' staat;
 Door Hem 'k nog beeter wagte.
 Een ider wagt sig vry;
 Wi my vloukt, sal God vlouke,
 Tog wi me seegent, Hy
 Met seeg'ning wil besouke'
 Hem komt de wraake tou,
 En is by Hem 't vergelden.
 Ik worde nimmer mou
 Van zyne deugd' te melden.

vg. Ps. 18: 2. 116: 1, 2.
en Job. 21. 15-17.

Ps. 139: 21, 22.

Si Gen. 12. 3, 13. en 27.
29. Num. 22. 12. 24. 9.
Deut. 7. 9, 10. 32: 35.
vg. Jer. 51: 36. Rom. 12.
19. 2 Theff. 1. 6. Hebr.
10. 30. vg. Openb. 6. 10.

Si vervolgens *Jesus Christus Al in al*, by *D. Montanus*,
 uyt Kol. 3. 11. Hand. 4. 12. en 1 Kor. 1. 30.

'T God-

'T Goddelyk Kindschap.

O heerlik Godlik Kinderschap
 'S Heemels burgerſchap,
 Des Vaaders welgevalle,
 Groot boven alle!
 Wi dout hooger ſtaf?
 Op Môſes 't oog vry ſter;
 Maar wat gelykhyt?
 Vorſt David bragt het ver;
 Wat eer, wat rykhyt?
 So Kaana'ns als Egipte
 'S oovervlood en ſchat,
 Saul, Phâr'o ſelv' ontſlipte,
 Daar blyft eewig dat;
 Voor deefſes Koonings ſoone
 Moute wyken d' aardze troone;
 Voor 't Ryk des Heeren-heer
 Menz-ſtaf en kroon valt neer.

Wel faal'ge, di het regt lang had
 Van Sions Stad!
 (O voorregt, heemel-vryhyt
 En Englen-blyhyt!
 Wi er nit om bad?
 Verborgte heerlikhyt
 En glanz inwendig!
 Ciiraad van hylighyt,
 Ryk-goud, beſtendig!
 By welk der Koon'gen Kooning,
 Vry van alle laſt,
 Als ygen heeft zyn wooning:
 Wii u, Hem antaſt:

of vrenden-trap.

Hebr. 11. 24.

1 Sam. 18. 23.

Job. 12. 18, 21. en 8. 14.

Oopenb. 1: 6. 5: 10. met
1 Pet. 2. 9.

Oop. 11. 15, 17. 19: 6.

Pf. 45. 19. met *1 Pet.* 1. 11
 en 3. 4. *Koll.* 3. 3.
Pf. 93. 5. ook *Pf.* 110. 3.
Heb. 12. 28.

Hoogl. 1. 4. *Jef.* 33. 17.
1 Tim. 6. 15. *Oop.* 1. 5.
 en 19. 16.
Pf. 35. 4. en *Job.* 14. 23.
Zach. 2. 8.

Hy

Hy volgt, waar gy gaat hoenen,
Op uw fugten let en weenen,
Uw hair' en traanen telt,
Breekt strik, stuyt list, geweld.

Jof. 1. 9.
Pf. 38. 10.
Mat. 10. 30.

Godl. Kindf. vervolg.

Liithebbers Gods, u alle ding
Hou groot, gering,
Ten goude meede-werken
Zyn Geest komt sterken,
Ook wat quaat omving:
Gelyk hy Vaader is,
Is hy een Herder;
Hy stelt zyn Schaapen wis,
Een stap maar verder:
Hy sal u niit vergeete,
Laaten in gebrek;
In nood tot nut stut weete,
(Hiir is geen verstek:)
Vertroosting en hyl-stroome
U doun leven, ruym, volkoome;
Na lyf en siil, nu, naa:
Met my verwondert staa.

Si Rom. 8. 28-39.

2 Theff. 2. 17.

Pf. 23. 1. met 80. 1.

Jes. 49. 15.

Mat. 6. 32. *Phil.* 4. 19.

Pf. 46. 5. met *2 Kor.* 1. 3

Om tot exempelen te gaan
Schoiw met my aan
D'opregt', vroom', en godvreesend,
Van 't quaat schuuw weefend,
Job; hou hy bleef staan:
Slá Joosef niit voor by,
Nog fyt vergeetend'
Den Laaz'rus schildery;
D'als brood afch eetend'

Job 2, en 42.
Gen. 37, 39, 40 *nsu.*

Luc. 16. 19-25.
Pf. 102. 10.

H

En

En mengend' drank met traane,
 Der getuygen Wolk
 En helden in Gods baane;
 Zyn versmaaden volk,
 So quaalik steeds gehandelt,
 Hebbende met hem gewandelt:
 Was aller ynd niit gout,
 Wat, hou 't hen is ontmout?

*Hebr. 11 te sijn en 12. 1.
 met Ps. 69. 8. 12.
 Ps. 123. 3, 4.*

Naader beschoiwing.

Of all' de sinne by na staan
 Als stil, wel aan,
 Al fowde wy maar staamle,
 Daar 's nog te faamle:
 Laat ons binne gaan.
 Wat goiwt borduur-gewaad,
 Gestikte kleeden,
 Waar dit geslagt in staat!
 Wat Heemel-reeden
 Uyt gulde geeste-monde!
 (Gun, ik cens so sing:)
 Wi wüerd niit als verlonde,
 'T reukwerks geur ontfing?
 'T Mann's voudfel, lekkernyen
 Hunnes taafels? d' Eng'len ryen
 Sag in eeuw'ge grootste praal
 Van Gooden-Gods onthaal.

Si 1 Kor. 2. 9.

*Pf. 45. 15. Openb. 6. 11.
 en Jes. 61. 10.*

*2 Kor. 4. 17. en 12. 4.
 vg. Openb. 5. 8. en 8. 3.*

*Luk. 13. 29. Mat. 8. 11
 2 Tim. 2. 10 met 2 Kor. 4.
 17. Pf. 149. 9. op 't laaj*

De groote schoonhyt Absalons,
 Des mans Maon's
 (Diins boofen Nabals) schatten,
 (Hard dwaas in 't praten)
 Vortlik zyd' en dons,

*2 Sam. 14. 25. vg. Dan.
 1. 4.
 1 Sam. 25. 2, 6, en 36.*

Heroo-

Heroodes fchittrend kleed, *Hand. 12. 21.*
 Asweers regeering, *Heft. 1.*
 Magt, heerlikhyt, wyd, breed,
 De sterkst' borstweering;
 Nebukadneefars wooning, *Dan. 4. 26.*
 Baabels trotst' pallys;
 'T al heerlik van elk Kooning;
 Salomo, hou wys;
 Achitophels raatslaage; *2 Sam. 16. 23.*
 'T aangenaamst' en best behaage;
 Al 's werlds begeerlikhyt
 By dit 's min d' iidelhyt.

Vervolg der beschoiwg.

Dit 's Sions, niw Jeruslems stant *Pf. 65. 2. en 84. 8. Heb.*
 In 't b'loofde land, *12. 22. Op. 3: 12. 22: 2.*
 Met 't Parady's, Tent, Tempel, *Openb. 21. 22, 23.*
 Der Hylgen stempel;
 Ciirelyk verband
 Van saak en van Persoon? *Mat. 8. 11. Heb. 12. 23.*
 Gods selv' deelagtig *Rom. 8. 17. en 2 Pet. 1. 4. Si nog Tit. 1. 2. Jak. 1.*
 Syn Naam, Geest, Goud, Kroon, Troon; *12. en 2. 5. I Job. 2. 25.*
 Altyd waragtig. *2 Tim. 4. 8*
 Verbeel u diamanten, *Op. 2. 17. en 3. 12, 21. vg.*
 'T schoonst gesteent' in kleur; *met Jef. 62: 2, 65: 15.*
 Goiwt, silver; boom en planten; *en 35: 10.*
 Vrugt, vogt, best van geur;
 Verrukkenst' akkoord-klanken;
 D' eelsten smaak van spys en dranken; *Si Pf. 34. 9. en 1 Pet. 2. 3,*
 'T ondraag'likst liifd-gevoul;
 'S volmaakten Geestes doul. - *vg. Pf. 149. 9. en 1 Kor. 2. 9. met Pf. 133. 3.*

Aldaar is 't *regt' ik* in de Heer
 Ben vroolik leer,
 In myne God myn Siile
 Veel vreugd touviile,
 Meer verheugt als eer:
 Want met hyls kleedren my
 Tot ciiring kleedde;
 Geregthys mantel Hy
 Ten scherm m' omdeedde;
 Met Priiſterlyk ciiraade
 Als een Bruydegom,
 En Bruyd, met hun gewaade
 Syn verciint rondom:
 Want g'lyk brengt voort heur ſpruyten
 D'aard', de hof 't gefaaid' na buyten
 Dout, ſi 'k 't al Heers gefyd'
 Der faal'gen Heerlikhyd.

Si Jef. 61. 10. 11.

*Pf. 93. 5.
 Si Pf. 110. 3.*

Openb. 21. 2.

Voor d' Hoogſte God gy, aardryk, beeft;
 Hy eewig leeft,
 Door Jéſus Chriſt, ons' Heere
 (Hem dank ſy, d'eere:)
 D'ooverwinning geeft:
 Bewys d' onſterfikhyt,
 De doot 's verſlonde,
 Prikkels verderfikhyt
 Niiit meer gevonde;
 De fond' niiit meer ſal quelle:
 Weg 's de kragt der Wet;
 De poorte van den helle
 Hun geweld belet;
 Roiw en gekryt verdweene,
 Traane, mouite, fugte', ſteene',
 Al 't quaad' en duyſterhyt
 Voor 't Ligt diir Heerlikhyt.

*1 Ko. 15. 37. en
 Openb. 7. 12.*

*1 Kor. 15. 42, 53, 54.
 met pf. 103. 4.
 vs. 55. 56.*

Hof. 13. 14. Heb. 2. 14.

Jef. 25. 8. Openb. 21. 4.

Openb. 21. 23-26.

Op

Op 's Heemels Hyligdom, of Wooning.

Drieenig Algenougsaam God,
 Hou groot is 't lot! *Pf. 31. 20.*
 Hou gout en onwaardeerlik!
 (Wat meer begeerlik!)
 Van uw Stad, Hof, Slot?
 Daar 't al van Godhyt blinkt
 Door 's Hyl-fons straale'.
 Rondom met luyfter klinkt
 De loffangs taale.
 Onvatbre Hyligheeden-
 -Hyl en fuyverhyt,
 Ligt bron der Heerlikheeden,
 Leeve, lieflikhyt! *Pf. i6. 11.*
 Wi blyft niit in gebreeke
 Uw volmaaktheen uyt te spreekē?
 Wat geeft, menz', englen-tong,
 Ja t'faam, dit ooit voldong!

Verder vervolg op 's Hee. Hylm.

O Vaader van den eewighyt! *7ef. 9. 5.*
 O Hylighyt,
 Des Vaaders Beeld, 't beft voorbeeld!
 Door wiin word g'oordeelt
 All' de duyfterhyt:
 Doot ons U volgen naa
 In g'yfchte deugde',
 Op dat ons koom te staa
 Uw finert tot vreugde,
 Uw doot fy ons ten leeye,

T ons

'T ons' uw leeve fy,
 Uw geeft glanz uyt ons geeve,
 Vaardig, ftil, en bly,
 Steeds iivrig, gout, fagtmoudig,
 Kuys, wys, needrig, en kloukmoudig,
 Alfins in maatiglyt,
 Vol hylge luft altyd.

Verleegenhyt ter beantw. g.

O goude God, di alles geeft,
 Wat is en leeft!
 Wat fal ik weer U geeve? *Pf. ii6. 12.*
 Myn goud en leeve?
 Dit in 't iidel fweeft;
 ('T komt alles U ook tou;
 En is feer niitig,
 Wat ik bedenk of dou;
 'T maakt my verdriitig:)
 In liifd' ja ftil en leeden,
 Al 't gegund', als Heer,
 Stantvastig, te befteden
 'T uwen diinfte en eer:
 Ik dan met dank 't U biide,
 Offer prys en roum, lof-liide
 Met 't ftil gebed; y hoort,
 Ly m' op uw weg fagt voort.

Selfs omtrent 't verrigten.

Dit is ook nog al 't myne niit,
 Maar 't uwe; ftit
 Op, 't geen van my in deeft

Daar

Daar by mogt weese,
Niit; 'k betracht 't gebiit;
'K wil soo, en 't mout so syn:

(Dit was uw ynde:)

Geloovig uyt een ryn
Hert, 't welk sig pynde
Door ongevynsde liefde,
Een geweete, gout;
Dat, als Gy 't eens doorkliifde,
Vond aldus gevoud.

1 Tim. 1. 5.

Wel, Heer, neem dan het uuwen
Aan met winst; wilt my noit schuuwen,
Ik souk U vroug en laat:
Y zeegeu m' in myn staat.

*Pf. 63: 2. en 92. 3. ook
119. 55, 97, 147, 148. met
62, 164.*

Tot betragting.

Myn Siil, hou dus verleege syt

Om 's wegs belyt,
In God (hou seer beslommert)

Weest onbekommert

Met besorrigthyt:

Hy is getroiw en gout,

Regt alle saake,

Wys tot zyn eer dit dout;

Hy sal 't wel maake:

Wat syt ge soo onrustig,

Buygend u ter neer?

Gryp moud, schep hoop, weest lustig,

Tot uw ruste keer,

Eer in de Rust gekoome,

Om den dubblen Rust der Vroome?;

Dat g' u op 't Feest verlust

In Geest- en Heemel-rust.

Pf. 55. 23.

Spr. 16. 3.

Pf. 37. 5.

Pf. 42. 6, 12. en 43. 5.

Si Hebr. 4.

Avond-

Avond- of Nagtmaal-hoiwding.

Daar is, myn siil, al weer de dag,
 Waar op men plag
 Ter Taafel versich te naadren,
 Wy en ons' Vaad'ren;
 Al, wi wil maar, mag,
 Doorfogt wel naaw, genood
 Om deeser wyse
 Te nutten wyn en brood
 Den Heer ten pryse;
 Want, wi onwaardig eet en
 Drinkt dees spys en drank,
 Liifd' in 't gemoud vergeeten,
 G'dagtig nit tot dank
 Zyn eenig Welbeminde,
 Sal een oordeel voor sig ynde
 In plaas eewg saalig goud,
 Vertreedend dus zyn bloud.

*1 Kor. 11. 28, 29. si ook
 Klaagl. 3. 40. en Zeph.
 2. 1.*

Tree tou, hiir is, wat gy behouft,
 Beryd, beproeft
 Gy eeten moogt met ruste,
 In liifde-luste
 Vry en onbedrouft
 Dit hylig vlees, dit bloud
 Al juychend drinken;
 Met een onwreed gemoud
 Doun Psalmen klinken:
 Dit is de wil des Heere;
 D'yfch is dankbaarhyt,
 'T gedenken aan zyn eere
 Zyn liifdaadighyt,

2 Kor. 13. 5. en Gal. 6. 4.

Rom. 5. 8.

Be-

Beweefen in zyn lyden ;
 Teege duyvel, doot, te ftryden ;
 Om onfer sonden fchuld :
 Hem volg klouk met geduld.

Sittende.

Wyl weer de Taafel is beryd
 Tot dankbaarheid,
 En u des Leeraars handen
 De liefde-panden
 Van Geregtyghyd
 Op een gehylgde wys
 Met heemel-reede
 (O wondre drank en fpys
 Van hyl en vrede!)
 In eenighyt touryken,
 Synd' van Gods Verbond,
 Myn fiil, 't verfeeg'lend tyken ;
 Open uwen mond,
 So fal Hy u verfaade
 Ryklik met zyn trooft-genaade :
 'S Heers doods gedagtenis
 Dus hoiwd, hy koomt ten dis.

Si vs. 54 by D. Montanus ook.

Si daar ; nu is vervult de Wet,
 De kop verplet
 Door Helzen Satan-flange ;
 Di 't ons maakt bange,
 Eens ter doot gefet :
 Sing dan met Goodes volk ;
 So hiir als booven,

*Hebr. 9. 27.
 1 Kor. 6. 20.*

I

Ver-

Verftompt is doodes dolk;
 Des wy U looven,
 O fterke God van Vrede!
 Di d'ong'ringhyt
 Na uw barmhertigheede?
 Weg-namt, voor ons plyt,
 Ons troost door uwe panden;
 'T werk bevestigt van uw handen;
 Op ons uw zeege daal,
 Tot w'ingaan 's Heemels faal.

Jef. 9. 5. en Oopenb.
 18. 8.
Pf. 103. 3.

Aav. of Na! hoi.^{es} vervolg.

Laat geest en lighaam geeven eer
 Der Heeren Heer;
 Synd' aangedaan na wenze
 De nuiwe menze,
 En gekogt voor meer,
 Als filver, of ook goiwt,
 Het kostelyke
 Gods bloud, waar op geboiwt
 Is 't Kooningryke
 Der Heemelen op aarde:
 Hem fy heerlikhyt,
 Di ons, van geener waarde,
 Aanbood faalghyt;
 Bekragtigt', toun we waare
 Nog elendige fondaare,
 Zyn liefde t'onswaart met
 Dat wiird in 't graf gefet.

Si. Eph. 4. 24. vg. 1 Kor.
 5. 17.
vg. 1 Pet. 1. 18, 19.
Hand. 20. 28.

Si ond. andere Eph. 2.
 1 *Joh. 4. 9, 10, 19. met*
 3. 1.
Rom. 5. 6.

Daar pafit niit beeters t'aller fiond,
 Als lof in mond,
 Voor di fyn 's Heeres ygen,

welk

Welk roum verkrygen
 Door geloof gegrond;
 Deugd van barmhertiglyt,
 Syn goudertiire,
 Oot-, fagt-, lang-moudiglyt
 Hen best verciire;
 Een needrig vroolik-weefe,
 Opregt dank-bewys,
 Verheugt te fyn met vrees
 Dout behaalen prys;
 Maakt ryk en wys, versterken.
 Sing dus van Gods wonderwerken,
 'T Halechujah vang aan;
 Jêfus is opgestaan.

*Si Luk. 1. 74, 75. Heb.
 1. 13, 16.*

*Si Pf. 51. 19. en 50. 14,
 23. ook 2. 11.*

Lof-flot.

O wondre God; welk heeft begin,
 Woont uyt en in,
 Eewg, en in tyd geboore!
 D'eerst: uytverkoore,
 Gods vermaak en fin;
 Des selfdes Soon, Woord, Beeld;
 Geest, Licht, ja 't Leeve;
 Der Drii een; onverdeeld,
 En ons gegeve;
 Niit vatbaar, ontouganklik;
 By U tog te vliin;
 Verandrend niit, onwanklik;
 Di sig aan komt biin,
 Geworde vlees, ten spysē,
 Onuytspreekelyker wyse:
 Jêfus, Emanuel,
 Ons al-vol zeege-wel!

*Si Spr. 8. 30. Mat. 3. 17.
 1 Joh. 1. 1-4. Pf. 33. 6.
 2 Kor. 4. 4. Kol. 1. 15.
 Heb. 1. 3.*

*vg. 2 Kor. 5. 16. Exod.
 33. 20. 1 Tim. 6. 16.*

I 2

Tou-

*Men kan sig hiir erinneren Hoogl. 7: 10. ook 2: 16. en 6: 3. met
 Gal. 3: 19. voor Christi Ygendom, si D. Montanus.*

Tou sang.

En gy, die hebt met my dit woord

Wel eens gehoord:

„ Hou slingeren en beeven

„ Hiir mogt ons' leeven,

„ 'T vuur blyft ongesmoort:

'K helaas! eer tot myn smert

Dat mouste leeren,

God dank gegunt weer werd

Myn Siils begeeren.

Want 't is my ver het beste

Naa by d' Heer te syn;

(Och! dat dit duur:) ten laste

Verloft van alle pyn,

Van alle last en londe,

Di omringen en verwonde,

Verduystren onsen Geest.

Hy maak ons onbevreesd.

Gal. 5. 17. Eph. 6. 12.

vg. Ps. 34. 18, 20. 2Tim.

3. 12.

Spr. 12: 3. 24: 16. 2Tim.

1. 5, 12-14.

vg. Ps. 55. 5. en 109. 22.

Ps. 109. 30, 31. vg. 20.

5, 6. en 21. 3.

Ps. 27. 4. Jes. 26. 8, 9.

Ps. 63: 9. 73: 28. vg.

75. 2.

Jes. 58. 2.

Hebr. 12. 1. vg. Job 7. 20

vg. Spr. 15. 13.

Job. 14: 27. 16: 33. en

17: 22.

Dit 's stof van denken;

'T mout maar nit krenken;

De Heer komt wenken:

Gaan wy maar door.

RVO.

Op

Op vraag: by Avondmaals afweefing om
lighaams fwakhyt ensv.

Brouder Leeraar, wilt ge weete,
Wat ik heede heb gedaan?
In 't Geloof heb ik gegeete,
En in liefde fat ik aan,
Maar myn Geest was niit te leevend:
God fy meer genaaden geevend,
Dan so fal het becter gaan.

Ab, voer 'k ook franc na by J'esus.

Saalig-spreeking angaande. *Matt. 5.*

Leer ons, di tot de lieflikheen
Uws monds tou treen,
O Heer, diin schoonsten reeden
'T korst wel ontleeden;
Uw hulp fy gebeen:
Verligt 't gewekten hert;
Verstand en wille
Met 't oordeel vaardig werd,
'K by U fy stille;
Gy wilt U soo verluste
En uw Volk met U,
Dat best dus lusten blufte,
Van d' ondeugden schu'.
Hoor, gy Gods uytverkooren,
Hebbend' ooren om te hooren;
Wat zyne Geest u segt,
Si hou, 't wel ooverlegt.

vg. Ps. 45: 3. 119. 72.

*vg. 119: 103, 105, 130,
140.*

Ps. 131. 2.

Hy faalig d'arm' van geeſte ſteld,
 Want fulke meld
 Zyn mond, te ſulle krygen,
 Als ſynd' hen ygen,
 (Teegen al 't geweld:)
 Gods Heem'len-Kooningryk:
 Zy, di nu treure
 Om 't bitter ongelyk,
 Sal trooft gebeure;
 'T geweene ſal lach verwekke:
 Sagte van gemoud
 Sal d'aard' ten crve ſtrekke,
 Groote vree ontmout:
 Di hongrig ſyn en dorſte
 Naa Geregtighyt, verloſte
 Tot voll' hyl-heerlikhyt,
 Vreugds ew'gen liiflikhyd.

*vg. Matt. 5. 6. met Jcf.
 55. 1. n. Joh. 7. 37, 38.*

Barmhertige word tougeſyt
 Barmhertighyt;
 De ryn' van hand' en herten
 Vryhyt van ſmerten
 'T ynde deefer tyd;
 D'opregte wandelaar
 In G'regtigheeden,
 De ſuyvre handelaar,
 Spreekend' bijkheeden;
 Di ſig niit wend tot liigen,
 Nog tot iidelhyt,
 Niit ſweert om te bedriigen,
 Nog ten quaaden plyt,
 Den Hylighyt najaage,
 Sulle met ligts glanz opdaage,
 En hiir en daar ſiin God,
 Elk blinkend in zyn lot.

Pf. 24. 4.

*Pf. 26. 3, 11. 84: 12.
 34. 16.*

*Pf. 5. 7.
 24. 4.*

Ja

Ja, saelig der vreedsaamen staat
 Door Vreede-raat,
 Dees' fyn des Heeren Soone;
 By hen wil woone':
 Ook al gout, hou 't gaat
 Met dii om Waarhyds Woord
 Vervolgt hiir werde,
 Gepynigt of vermoord;
 Hen dout volherde'
 In zyne diinst, den naame
Christi raakt het tog;
 De leug'naars sal beschaame, *Pf. 5. 7.*
 Wreke 't blout, 't bedrog
 Van dii so teegestryden:
 Wilt u dan verheugt verblyden,
 Welk 't leeve krygt door doot;
 Uw Heem'len-loon is groot.

Welsaelig volk, wiin'talles baat,
 'T quaad' selfs niit schaad;
 Di het geklank, Heer! kenne, *Pf. 89. 16*
 An U sig wenne,
 In uw ligt wi gaat.
 Gy, di des werlds ligt fyt;
 Uw kaars laat schynen;
 Uw ligt maak and're blyd';
 Dou damp verdwynen:
 Dat gy geloovig t'saame,
 Door uw werken-leer,
 Verheugt steeds in zyn naame,
 Geev't uw Vaader eer,
 Wiins Throon is in het hooge:
 Gy, een Berg-stad voor elks oogge, *Mat. 5. 14.*
 M' u, 't foiw't der aarde, smaakt, *vs. 13.*
 Gy word' als Hy, volmaakt. *vs. 48.* Sin-

Sinnen-verbeeldinge en kragt.

O Sinne, di verlydend syn,
 Vol finert en pyn,
 Hou wonderlyk verrukkend,
 Den Siil meest bukkend'
 Maakend' end' onryn,
 Misbruykers van de Icen,
 Tot diinst gegeve,
 Van ongeregtighecn
 Nog doot, maar leeve,
 Een leeve voor den Heere:
 Naa Hem dan si om;
 'T gefigt van 't iidle keere;
 'T quaaden stuyt d' oor-trom:
 Dat d' aandagt zyner woorde'
 'S leeves reuk het hert doorboorde:
 Smaak, merk, dat hy is gout,
 Gevoul zyn liefde-glout.

Si Pf. 119. 36. Prê. 2. 14
Spr. 8. 34. si met Openb.
2. 7, 11, 17, 29. en 3. 6,
13, 22.
Pf. 34. 9.

De Kyker, het Geloofs vertoog,
 Verligt' het oog,
 Den Geest geev' trooft en sterking,
 Terwyl 't zyn werking
 Dout na 't verr' en 't hoog',
 Betragting van Gods Wet,
 Diins ooverdenking,
 Door Heemelingen tret.
 Met wagt op wenking,
 Syn 't regte siin en hooren;
 D'aangenaamste rook,
 Gaand' op, welk kan bekooren,
 'T gebed is, dank, lof ook;

Si Pf. 141: 2. 50: 14, 23

's Heers

'S Heers goudertirhyt smaaken,
 In zyn gouthyt fig vermaaken
 Door geeft, met herts hoop-doul
 Is prouf-kragt, fiul-gevoul.

Hier haalt geen ligt by, naa of ver,
 Kaars, Son, Maan, Ster;
 Dit alles is maar duyfter,
 En had noit luyfter,
 Quam het niit van her:
 Daar 's geen muſiik ſo ecl,
 Sagt, Sout in toone
 Van ſnaar-tuyg, orgel, keel;
 Dit ſpant den kroone:
 Geen waater-ooli-geure,
 Bloum-kruyd, balſem-reuk
 Kan helpen dus, di treure,
 Of genceſen breuk,
 Gelyk 's Gcefts gulde reege:
 Nooit is lekkerny verkreege
 Van ſulk een aart en duur:
 All' welluſt 's by decs' fuur.

Der vyf Sinnen idelhyt.

Wat ſchoons ooit 't oog mogt ſiin,
 'T ſnel quam te vliin:
 Wat ſout gequeel 't oor hoorde,
 'T wel haalt verſmoorde:
 Der tonge lokkend' ſmaak
 Was kort vermaak:
 Het lieflik neufe-riiken
 Toond' zyn wind-wiiken:
 'T ſagt ſtreelende gevoul
 Miſt in het doul.

K

Laat

Laat 't hert nooit van dees' finnen
 O mensch verwinnen:
 'T is alles idelhyt,
 De dood beryd:
 Soukt weesentlyker dingen,
 Die nooit ontgingen.

Ten flot.

Myn tyd, uw tyd, o God, is haast gewecke,
 Y doe my 't hoeft ter lugt in stecke
 Met vreugd, bevryd voor smert en pyn,
 Verlost van last en sonde syn;
 Geef my te smaaken d' eersfelingen,
 Hier in de tyd van uw heil-heemel-dingen.

RVO.

Opstanding.

Myn Siil, gy diint wel voor te gaan,
 Sal 't vlees opstaan
 Om eewig nit te sneeven,
 Maar steeds te leeven;
 Vang het ras dan aan.
 My dunkt, ik hoor, gy segt:
 Hou! koomt gy nooden
 Een, welk verflaage legt
 Reeds onder dooden?
 Saalig syn, di 't leewe derven,
 Dat geen leeyen is;
 Zy, di in d'Heere sterven, *Openb. 14. 13.*
 In rust leewe wis:
 Geen magt heeft oover deese
 Tweede doot, z' eewig sulle weese'

'S Heers

'S Heers diinaars, Priisters Gods,
En Koon'ge d' aard' ten trots.

Tyd verloorc,
Ongeboore,

Hy, welk zyn ygen werk bekroont,

'T u klaar betoont,

So Christ' gy maar komt minnen;

Si Rom. 8. 9.

Is in uw sinnen,

Zyn Geest in u woont.

Gehym en wonder-groot;

Want om den sonde

Het lighaam wel gedoot

Nu is bevonde;

vs. 10.
of: hiir is mout, syn bevonde;

Edog de Geest is leeve

Om geregtighyt.

God sal u nit begeeve:

Leev' in niwighyt;

Hy sal u dan opwekke

vs. 13. vs. Job. 6: 39.

En de doot een doorgang strekke

11: 25.

Tot eew'gen saalighyt

Met Hem in heerlikhyt.

Wel gestorve,
Troost verworve.

Een inval oover den Werreld in 't rond,
óveral, altyd.

De *Werreld* in- en buyten-om-gefin

Hou best gebleeve den *werld* heel t' ontvliin,

'T gebruyk van diin en sig voor dii te wagten.

Baart kommerlyk' en srydige gedagten:

„ *Twee zyden* (seggt men) *heeft een ider blad,*

„ *En alle ding een dubbeld handen-vat:*

K 2

Rust-

Rust-foukers, welke mit den rust kint vinden:
 Is 't nit, om dat geen eenzaamhyt regt minden?
 Ik weet wel, dat 't volmaakt hur nergens is;
 Maar beeter 't stuks, als het g. heels gemis.
 Wilt gy bevryd syn van de meeste smerte,
 In stilt' met God verkeer, spreekt in uw herte:
 Myn siel, di in de *uwereld* tyt gebragt,
 Neem op 't navolgenden met aandagt agt;
 Terwyl gy in de *wsereld* mout verkeerren,
 Nit met, wilt uyt uw hert den *wereld* weerren,
 Geev' *waereld* in de *weereld* geen gehoor,
 Nog oog nog hand; maar stapt'er moudig door:
 Is zy *verceelt* in 't quaad, *weest* gy 't in 't goude;
 Verwerd verwert zy meet en maakt God moude:
 Gy, regt vereedelt, in zyn liifd' verwert,
 Geev' Hem, di 't zyn u gat, geheel uw hert;
 En stoor u aan geen schelden, vlouken, last'ren
 Der geener, welk van hunne stam verbast'ren:
 De wereld drygt of vlyd, steekt, lokt, krabt, streelt;
 Een geest, een swyn, hond, aap of kat verbeelt,
 Een tyger, leeuw, of slang, bok, bull' of stiiren;
 En anders andre wild' of tamme diiren.
 O menzen! schaam u, als men seggen mout,
 „ 'K quam min', van menzen dan van diiren, gout:
 Soo worde dan verandert menz' in beette,
 En dees' weer half in menz? daar syn mouft' geeste!
 Waar tou vervalt gy, Goodes Pronk-juweel?
 O Christene voor al! is dit uw deel?
 Gelukkig zeedig Hydendom en Jooden,
 Di sonder sulck ligt letted' op gebooden!
 Hervormde, wagt u van dit snood gebrout,
 Hoor, si, en swygg, merk, wat ge laat en dout,

v. Ps. 4. 5.

d. i. volberd

Door

Door hunne daan te myden, ftryd' en lyden,
Met hen en van, mout g' uyt de weereld fchyden.

De werreld is een blas,
En glinfterende glas,
Een dwaas
Geraas,
Blyft niit en blyft, fo 't was,
Vergaand' tot stof en as.

Weegens of oover d' eenfaamhyt.

Si vs. 37 van D. Montanus.

Ik fchyn, 't is waar, in 't algemeen,
Wel veel alleen;
Maar 'k heb een Meer' dan alle:
Myn welgevalle
Is der Drii in Een.
Ik neure, juych, en fing;
Hou ftill, Hy 't hoorde:
In hert en fiil is fpring
Met fout akkoorde:
Schoon ik na 't lyf ben eenfaam, *Spr. i8. 1*
Met de Heemel-fchaar
Is myne geeft gemcensfaam,
Vroome hiir en daar:
My dunkt, dit 's 't mceft begeerlik,
Best, als 't naaft an 't Godlik heerlik,
Tot trooft en fterkt', di hygt,
Dat hy 't volmaakten krygt.

Hy 's waarlik geen gelukkig man,
Di felde kan
By fig ter woon in weefen;

K 31

Maar

Maar koomt te vreefen
 Voor sig felven dan;
 Voor zynen schim wel schrikt,
 En nooit zyn sinne',
 Zyn eed'len geeft verquikt;
 Geen vreugd' vind binne';
 Diin buyte 't huys mout fouken
 In 't iidle gedruys
 Van 's werrelds winkel-houken,
 Beest- en menz-gebruys:
 Veel wyshyt en bestendig *Spr. 18. 1*
 Hem verciert uyt- en inwendig,
 Wi naa 't begeerlik tragt,
 En 't afgefondert wagt.

De rust in God kan nimmer syn
 Verdriit, min pyn,
 Nog dees eenfaame stilhyt
 Als daar heen wil lyd;
 Of 't is liifdes quyn:
 'K vraag wysen raad hiir tou,
 Di, stom, wel spreekke;
 'T niit schaad, word ik eens mou;
 Trooft in gebreeke:
 De beste bousem-vrinden
 Met veel liiflikhyt
 'K dus mag gestaadig vinden
 In een trouwe vlyt;
 Daar, di me wel verselle
 In of buyte diinst, meest stelle
 Vrugtloos gemeensaamhyt,
 Verkorten eenfaamhyt.

Nog

Nog ten slot dit angaande.

Op zyn Heeremiits te leeyen,
 Dit en is de faak wel niit;
 'T selfde kan veel droufhyt geeven,
 Baaren kommer en verdriit,
 Door veel onverwagte dingen,
 Waar te voor men niit om dagt;
 Of, geen quaat an foiwde bringen,
 Kennend niit zyn klynen kragt.
 Leedig, luy, of anders eenfaam,
 Is of quaat, of 't mint' *niit gont*: *vg. Gen. 2. 18.*
 En wi *gansch* wil *niit* gemeensaam
 Di, segt 't Woord, *nyt waereld* mout. *Si 1 Kor. 5. 10.*
 W' hebbe hooger dan te denken,
 Op 't regt Christelyk gedrag;
 Alle misbryk kooft te krenken,
 Alles leerd 't ons dag an dag.
 Iider een heeft *hulp* van noode,
 Soo na Geest als naa het lyv';
 Pligt, in nood na magt geboode *Si Gal. 6. 10. en 1 Tim.*
 Word' van elk, so lang hiir blyv'. *5. 8.*
Vg. Eph. 5. 2. m. Job. 13. 34. n. 15. 12. 1 Theff. 4. 9.

*Sit vita nostra amor, isque obitus fuit
 antea Jesu.*

Antwoord weege Beede-dag.

Men vraagt my, wat ik van de Beedag seg?
 Z' is gout of quaat, als wel ik 't ooverleg;
 Goud' is hy, soo men diin vangt aan
 In 's Heere Naam, en 't werk gedaan

Word

Word naa zyn Woord, om God te ceren;
 'T beloofd' en 't noodgen komt begeeren
 Ten bruyk voor 't algemeen
 So wel als elk alleen:
 Quaad', als men naa gewoont' den felven viirt,
 Het lighaam maar ter kerk dri-, viir-maal stiiert
 Met ander insigt, naa zyn sin,
 'T gemeen bevel, uyt yge min,
 Begeert 't al met en sonder ruste,
 Om door te brengen in welluste,
 'T stry tcege God of Kerk:
 Veel meer, is 't daaglik werk.
 Om waaren Godsdiint en Regeering-stand
 Van suyverhyt in vryhyt voor ons' Land
 Is myn gebed, om oopen mond
 Tot dank, vergeevinge der sond';
 Voor my en welk opregt verlangen
 Gods hyl met zegening t' ontfangen,
 Door zynes Geefts belyt;
 Gelyk heeft tougesyt.

Pro lege & grege.
Pro aris & focis.

Dank- vast- en beedag herhaalt.

De dag, o volk! weer aangefyd
 Door d'Ooverhyd,
 Diint vroomelyk gehoiwe
 Met gout vertroiwe,
 Tot waar dankbaarhyd,
 En *neederig* gebed,
 Uyt geeft en herte,
 (Op welk God is geset;
 'T geen kent zyn smerte;
 Gebrooken en verslaagen,
 Niit om 't tydelyk,

Dit

(Dit Hem niit kan behaagen,
 Synd' beklagelyk ;)
 Om liid' tog, trooft, weldaade
 Van barmhertiglyt, genaade,
 En goudertiirenhyd.
 Dank, bid, Hem loov altyd.

Daar hoort men al het klok-geluyt ;
 Uw oor niit tuyt,
 O menz? strax zult ge hooren,
 (Mogt 't maar doorbooren,
 Niit gaan in en uyt :)
 Hou 't binn' en buyte gaat,
 Smet, smert, vrees, oordeel,
 Wat u te wagten staat
 Tot naa- of voordeel :
 Edog neem dit als voorbeeld
 Van 't basuyn-geklank,
 Wanneer men sal geoordeelt
 Word' ook teege dank,
 Ten ew'gen doot of leeve,
 Niit door menz, maar dii verheeve,
 Als Gods Soon end' ons' Heer,
 Daar tou is. Hoor, geev eer.

Young hiir D. Montanus 55 en 56 vs. by.

O God van vreed' en oorelog,
 Gedenk ons nog
 In deefe drouve tyden
 Wil ons verblyden ;
 Weer list, laag, bedrog ;
 Bevestig ons den rust,
 Indiin 't mag weesen ;
 So niit, laat niit gebluft

*Jes. 45. 7. Jer. 51. 19.
 Exo. 15. 3. ug. Am. 3. 6.
 en Klaagl. 3. 37, 38.
 nog. Ps. 33. 9. Mal. 1.
 14. en 2. 5, 17.*

L

Synj

Syn, maar gereefen
 De helden-moud; geev kragten,
 Deugd en wys belyt,
 So 't volk als Hooge Magten,
 Zeegeu' dus den stryt:
 Huir tou sy ons vergeeve,
 Wat ook immer is misdreeve
 Met geeft en lyf, neem weg
 Den fond'; „heb vreede,, seg.

Al is de dag na veel herhaal
 Van biddens taal
 Wel weeder nu verfstreke,
 Denk om gebreeke'
 En geloft'-betaal;
 U felven niit verliis
 In wynig traane'
 Met 't hoofd-gehang als biis;
 Gaa eff'ner baane: of: regt ter
 Volherden is de boodſchap
 In de goude loop,
 En stryden met 't genoodſchap
 Wettig en met hoop
 Uyt liefde door 't geloove;
 Dus ſo raakt men 't al te boove,
 Krygt m'yndlik d'eere-prys,
 Des leeves Kroon-bewys.

*Si Num. 30. 2. Deut. 23.
 21-23. Job 22. 27.
 Pf. 50. 14. en 76. 12.
 ook Pré. 5. 4. 5.
 Jef. 58. 5.
 Pf. 27. 11.*

In de Lente.

Daar is de Winter nu voor by
 De Lent' op zy';
 Denk om 't geduurig wenzen
 Ook, iidle menzen;

eg. Hoogl. 2. 11.

*Pré. 6. 10. met 1. 2.
 Van*

Van liifd-koiwde vry,
 Ontwaak, als uyt de slaap,
 Verfrist, met deugde;
 Wagt hoyd, u nit vergaap
 An aardze vreugde;
 God loov', niuw' geest en leeden;
 Diire gaan u voor;
 Natuur krygt niuwe kleeden:
 Dat-dit uw hert doorboor,
 Gefigt, gehoor, reuk, smaake
 U met seegening doun raake'
 Topt in den Soomer-tyd
 En Herbst met vrugtbaarhyt.

Hou aangenaam is 't Lent-sayfoun,
 Als 't eerste groun
 'T tapyt van kruyd' en bloumen
 Heur Schepper roumen;
 Vroolik singen doun
 'T onreedelyk gediirt',
 Een wyl verschoole;
 Nu 't om zyn aas weer swiirt,
 Herkoomt uyt hoole,
 Waar 't vylig mogt vernagten
 Voor 't geen drygd'den doot.
 'T roupt, menz, wekt uw gedagten,
 Maak uw Heer ook groot,
 Di dus verniiwt uw leeven,
 Aarends kragt zyn volk wil geeven,
 Sels vrugt'bren gryfighyt,
 Als in hun voor'ge tyt.

Si Hoogl. 2. 12.

*una hirundo non facit
 Ver. vg. Hoogl. 2. 14.
 Pfs. 145. 15.
 vg. 68. 14.
 55. 8, 9. met 68. 14 vg.*

*70. 5. Luk. 1. 46.
 103. 4. met 66. 9.
 103. 5. met Jef. 40. 31.
 en Pfs. 92. 15. vg. Jef. 46.
 4. Jer. 17. 8.*

L 2

Soomer

Soomer.

Si daar de Soomer weer by hand,
 De Lent' an kant;
 So gaat het met ons' jaare,
 Hou feer vergaare:
 Nu de Son wel brand,
 Tog met veel voordeels kragt,
 In hoogste luyfter;
 Maar krygt de donder magt,
 Word wel eens duyfter:
 Want foo, als 't is in 't bloujen,
 'T nit steeds gaat voor wind,
 Terwyl de vrugte groujen,
 Dit of dat verslind.
 Hou staat 't nu in uw daagen,
 Siil, met Goode vrugt te draagen?
 Syt gy met gou' belaan?
 Denk, d'ougst-tyd komt vast aan.

Si Pf. 90. 4, 9.

*vg. Joh. 4. 35-39. en
Pf. 90. 12.*

'T is Soomer, welk so mecnig Siil
 So wel geviil,
 De meeste naa verlange,
 Schoon wel eens bange:
 Dat men diin behiil!
 Maar, ach! de tyd als tyd
 So wel als foomer
 Verspilt word of ontglyd,
 Als droom den droomer;
 Nogtans so hoog te agten
 Om voordeelig nut
 Van ryphyt en van kragten
 'T onter ondersteut:

Wilt

Wilt menz dan den getroiwen
Schepper in gedagtenis hoiwen,
Hem geevend' met eer-klank
Van alles altyd dank.

1 *Pet.* 4. 19.

Herbst.

Den Herbst, infaamel-tyd, men siit,
De Groui-tyd vliid;
En, welk al weenend saaide,
Vrugt juychend maaide:
Wat g'uw Geever biid?
Uw voudfel is verforgt
Uw leeves uren;
Den vremd'ling, d'armen borgt,
'T nit al wilt schuuren:
'T fyn aanvertrouwe goud're,
Penninge ter leen,
Een last voor ons' gemoud're;
Vrind, men gaat haast heen
Om reekenschap te geeven:
Soiwd met pragt gy lekker leeven,
Onthoiwend' andre brood;
Wi fulke, *Christ'* ook, nood.

Si Pf. 126. 5, 6.

Luk. 16. 19-26.

Luk. 14. 12-14. *en*
Mass. 25. 34-40.

Winter.

De Winter, Siil, gekoome is,
Syt gy nu wis
Voorfiin van alle saaken,
Welk' noodig maaken
Uw huys, bed, en dis:
(Natuur en Geest hiir spreek:))

L 3

'T vuur

'F vuur diint te blyven;
 Si, niit te veel ontbreekt,
 Wilt gy beklyven.
 Laat uwe lampe branden;
 Dus den Kooning wagt;
 Dat gy behoiwde landen
 Moogt in de koiwde nagt:
 Terwyl met fotte-belle
 Narre-diire draave, relle
 Door haagel, yfel, sneew
 Met ys- en wind-gefchreew.

Luk. 12. 35, 36. vg.
Matt. 25. 1-13. 4-40.

vg. vs. 6. en si ook
2 Pet. 1. 19.

Lente-vervolg. 1731.

'K fong left, helaas, te spoudig bly;

„ Daar 's weer voor by

„ De Winter; waater-plasze

„ So hoog niit wasze,

„ Als wel met voorg'ty;

„ Plas-reege is an kant;

„ Men fiit de bloumen

„ Met glans en geur in 't lant:

„ Tyd om te roumen

„ Tot dank genaakt: kir-stemme

„ Van den Tortel werd

„ Gchoort: nu 't drouv' koids klemm'

Stoort dit al met smert:

Hou buldere de winden?

Felle droogte 't al verslinden

Drygt, rukt den menz ras weg.

Heer! geev wys ooverleg:

vg. Hoogl. 2. 11, 12.

of klagtsstemme

Nog merkt de menz dit niit, schoon 't voult;
 Om dat niit doult

Op,

Op, 't geen het mouft beoogen;
 Maar met bedrog en loogen
 In het iidel woult;
 Verlyd door 't snood verraad
 Van geeft en menzen,
 En ygen vleefches quaad,
 Gaat foo verflenzen.
 Hou lang fal dit nog duure,
 Goude God! en troiw!
 Laat ons dat niit befuure
 Met te laat beroiw:
 Groot fyn uw oordeels wondre,
 Van veel stormen, vlouden, dondre',
 Aard-fchudding en berourt'
 Ook elders: Sâtan lourt.

Jaar-verbeelding.

Deefe Jaares viir getyde
 Beelden ons twee andren af,
 Welk 's begin of ynd is lyde'
 Als regtvaard'ge sondes straf;
 Ja een heeft het alle byde,
 Waar van 't midde wel geeft draf:
 'T een en 't ander is ons' leeven
 Naa het lighaam of den geeft;
 'T midde fchynt het beft te geeven,
 Maar het lefte fchaft wel 't meest;
 Dit dout eewig vrôlik sweeven,
 Dat natuurlik of als beeft.
 Lente, Soomer, Herbst en Winter
 Hebbe wel hun fout als fuur,

Al

Al de mêteôre vint m'er,
 In elk noodig waater, vuur,
 Wel hiir minder, meerder gint 'er
 Dat of dit, na 't al heeft duur.

Op Kers-tyd.

Hou sal ik, welk wel voortyds plag
 Verjaaring-dag
 Van dees' en geen te viiren,
 Myn liid' best stiiren,
 Nu 'k myns Heers siin mag?
 Hou meld ik best zyn lot,
 Prys zyner deugden,
 Di aller Hooven Hof
 Geeft alle vreugden.
 'K roum in diin Heer der Heerën,
 Leevend' ewiglyk,
 Di wyslik blyft regeeren
 Allen Kooningryk,
 Di nit als wondren werkte
 Door zyn Goddelyke sterkte
 Met volle magt in kragt
 Van Heerlikhyt, diin 'k wagt.

Si Jer. 10. 10.

Si Jef. 9. 5. en 11. 2.

Myn Siil, denk, hou di Majestyt
 In needrighyt
 Van vlees, een tyd ter woone
 Sig hiir ~~quam~~ toone',
 Tot den swaarsten stryt;
 Uyt enkel liefde maar,
 'Tot Goodes cere,
 Ons' redding uyt 't gevaar,

Pf. 22. 12, 13, 17, 21, 22.

Si ook Pf. 38.

Eph. 5. 2. Tit. 2. 14. n.

1 Pet. 3. 18.

Door

Door hem te keere:

Geringst wiird deese Hoogste,

Pf. 22. 7, 8.

Schoon de Rykst, seer erm;

Fontynen-bron de droogste;

Pf. 36. 10. *en* 87. 7.

En stiirf des leeves scherm.

22: 16.

Loov' Hem, den God der Gooden,

Pf. 50. 1.

Met all d' Aardz' en Heemel-booden:

Hem, 't Al, dat ons wiird niit,

Wat is, dank, eer, 't al biid.

God in 't vlees of menz.

Si daar, waar Abraham na sag,

Heer Jésus dag,

Verlangend met verheuge

Hem siin heeft meuge

Tot veel siile-lag; *a.*

Dat Heerelyken deel,

Gesiin van verre,

Geloofst, omhelst van veel *b.*

Der Vaadren Sterre?; *c.*

Van Koon'gen en Profeeten

Niit gesiin, gehoort, *d.*

Hou graag het wilde weeten;

'T vlees geworde Woort *e.*

Met 's Geests beloofde dingen,

Waar in sogte in te dringen

Het Engeldom, siit gy,

Gods volk, ten dank; iyt bly *f.*

Herstel-lof-galm.

O! wat verdiint niit lof en prys

Diin God so wys

En groot in all' zyn werken;

Di swakke sterken

Koomt op wondre wys?'

Myn siil, vergeet dit niit,

Welk 't ondervonde

Hebt in veel verdriit,

Smert, pyn, en wonde.

O onbepylbre gouthyt,

Onbedenkelyk!

O weergaloofse southyt!

Heer, so liifde-ryk,

Bron, nimmer uyt te drooge,

Laat geduuriglyk myn ooge

Op U gevestigst syn,

'K si d'Uw' blyv', Gy de myn.

Synd' en blyvend', Ik beklyvend'.

Vivo, Christus dum gubernat.

M

Brou-

a. *Joh.* 8. 56. *b.* *Heb.* 11. 13. *c.* *vg.* 2 *Pet.* 2. 5. *d.* *Luk.* 10. 24.

e. *Joh.* 1. 14. *Gal.* 4. 4. *Rom.* 1. 3. 9: 15. *f.* *Joh.* 4. 2. *nog* 1 *Tim.* 3. 16.

1 *Pet.* 1. 12. *vg.* *Exo.* 25. 18-22. *g.* *vg.* 1 *Pet.* 1. 6. *m.* 1 *Theff.* 5. 16.

Brouderlyke Jaar-wens aan verschyde.

Het jaar volduur met *een*-dragt,
 Op dat de *twee*-kryg' geen kragt;
 Maar ons geev een gemeen magt:
 Waar op men dan met re'en wagt,
 'T geen vrede meer beneen wragt,
 En voorts ten Hemel heen bragt.
 Gefonthyt en welvaare
 In d'overige jaare
 Voor lyvs en fiils bewaare'.

Paasch-gedagte.

'T is Paaz-tyd, soo men segt;
 Is 't dus of niit? te regt
 Word dit gevraagd: ik heb 't veelmaalen
 Ook wel gedacht om niit te saalen;
 Maar, als ik 't wel doorfii en fouk,
 'K'vin tot genouge menz nog bouk,
 Om 't wett'lik onderhoiwen.
 Komt dit uit 't niuw' of oiwen?
 De tyd de selfu' my niit
 Toufchynt, en tot verdrüt,
 (Als ik 't rondborstelyk sal segge:)
 Ik hiir si struyken ende hegge,
 Waar agter dat men sig verschuyt;
 Men valshyt voor den Waarhyt ruyt.
 Het waaren Pascha hoiwen
 Bestaat in 't regt vertroiuwen.
 'T opregt en luyver hert
 Steeds in dit Feest volhert;
 't Weet niit van tyds nog staats bepaaling.
 O Christnen! raakt een uyt di dwaaling,
 En hoyd van 's Heers Verryfenis
 Een weesentlyk gedagtenis;

Si Koll. 2. 16, 17.

*Si Rom. 14. 5. met
 Gal. 4. 10. en 11.*

Toont

Toont, g' in Hem syt gestorve
 En 't leeve hebt verworve.
 Verborge ryke schat!
 Welsaalg, wii dit vat!
 Dan moogt ge rustig vroolik weese,
 Als doot wel eer, maar nu verreefe; *of: als eertyds doot, nsv.*
 Schoon dat ge nog eens sterve fult;
 Uw schuld voldaan, uw hoop vervult,
 Sal dan di maalyd duure
 In liifd' met Heemel-buure.
 De faus, hou bitter, fout
 Verquikt een graag gemoud;
 'S Lams vlees, 't Man-brood geeft kragt an 't herte,
 De bloudwyn vryd den siil van smerte,
 De Geest-taal wekt de sinnen op;
 Der Englen-fang haalt in den top
 Al 't innerlyk vermooge,
 En word verfaad oor, ooge.
 Terwyl w'hiir nog in stryt
 Geduurig syn, so syt
 Staag by ons, Heere, ter betragting;
 Niit iidel tog sy ons' verwagting;
 Dat elk, di, soukend, naa U haakt;
 Uw Naam, U selv', in hem (gemaakt
 Sy groot ons God) bly singen
 Nu, naa van vreugd opspringe.

Paasch-gedagte.

O wonder Pascha der Hebreen!
 Voorbeeld van een
 Ong'lyk voortreffelyker,
 Veel Goddelyker;
 Byd' seer ongemeen:
 Uyt-togt van Slaaverny,

M 2

En

En doots bevryding,
 En uyt gevang-nis vry-
 Ten leeve lyding;
 Voorforg van moud, kragt, fterkte
 Teege vyands magt.
 Meer als de tiin dit werkte
 In een korte nagt.
 O Lam-blout! foo befonder;
 Beeld der fchaaduw, wondren-wonder!
 Elk hoiwd' bly liefde-dis,
 Tot gunft-erkenenis.

Exo. 7-11, 12 en 14 vd.

*Si 12: 42. en I Kor. 11.
 25, 26.*

Wat blyde Feeft-tyd en onthaal
 Op Heemelz maal
 Van Geest en God'lik voudfel,
 Eewg-leeve-houdfel
 Onder Eng'len-raal!
 Genougfaam vlees en blout
 Van God gefonde,
 Lam, broot, wyn, eeve gout
 Altyd bevonde,
 Ontraff'lik, opgedraage
 Door den eew'gen Geest,
 Des Heere welbchaage,
 Hylig merg en keeft,
 Van een onfchatbren waarde,
 'T welk onfterfelyk maakt aarde,
 Oit met Selv's Geest vereent;
 Zyn glans-ftaat ons verleent!

Heb. 9. 14.

Heemel-vaart.

Terwyl een ander fig verheugt
 In werlds vreugd,

Myn

Myn Siil, uw blyfchap mengen
 Wilt met der Eng'len;
 Roum des Heere deugd;
 Prys', dat is neergedaald
 Der ceren Kooning;
 Juych, dat hy zeegepraalt,
 Rysd' naa zyn Wooning.
 Herhaal, Gods bondgenoot
 Het akkoord-gefang,
 Dat opvoor God, di Groote,
 Met basuyn-geklang;
 Hou dat nam weg een wolke
 Hem, den Heerfcher aller volke';
 Hou Jefus voor ons bid,
 Zyn hyl'gen Troon beft.

Luk. 2. 13, 14 vg.

*Phil. 2. 7. Job. 3. 13.
 Pf. 24. 7-10.*

*Pf. 68. 19.
 vg. Hand. 2. 46, 47.*

Pf. 47. 6.

*Hand. 1. 9.
 Pf. 47. 3, 8, 9. en 110.
 1, 2.
 Pf. 47. 9.*

Si daar het Hooft van 't Priiſterdom
 In 't Hyligdom
 Der innigt' hyligheeden
 Nu ingetreden,
 Ook voor 't Hydendom,
 Wel door zyn ygen blout
 En felv's oft rhande,
 Dus zyn' verloft fyn dout
 Uyt eew'ge banden;
 Om met Hem hiir te wand'len,
 Door Hem ook aldaar,
 Alſins opregt te hand'len,
 Als 't vermaarde Paar;
 Van waar nog komt te geeven
 Gaaven, zeegeen, eewig leeven,
 Ja daaglix oovervloud!
 Lof ſy diin Heer, God gout.

*Pf. 110. 4. en Hebr. 7.
 Hebr. 9. 12.*

*vg. Pf. 47. 9.
 Eph. 2. 13.
 Hebr. 7. 27.*

Heb. 9. 12.

*Si Eph. 2. 6. 10. Phil. 3.
 20. Heb. 13. 14. Sp. 20. 7.
 vg. Gen. 5. 24. en 6. 9.
 17. 1.*

Pf. 68. 19, 20. en 133. 3.

Zyn Waarhyt maake men bekend
 An allen end,
 'S Heers goudertiire dingen
 'K wil ewig singen:
 Maak 't ons, Heer, gewent.
 Gy hebt uw volk befogt,
 Van hun vyanden
 Gered, Vryhyt gewrogt
 Uyt 's haaters handen.
 Loov', Heem'le, Gods behaage,
 Prys' zyn wonderdaan;
 De wolken maakt zyn waage,
 Ten triumf te gaan
 Di zynen troon vast stigte
 Op geregthyt en gerigte:
 O Jakobs Heerlikhyt!
 O Sterkt' der Saalighyt!

*Si Pf. 89. 2.**Luk. 1. 68.**vs. 71.**vg. Luk. 2. 14.**Pf. 104. 3.**Pf. 89. 15. en 97. 2.*

Op 's Geests vertrek uyt 't vlees.

O faalge Siile-heemel-vlugt
 Ver booven lugt
 Tot d'aller glans-rykft luyfter,
 Bevryd van 't duyfter,
 Welk baart ewig fugt!
 Daar schaad, baat, son nog maan,
 Syn selfs onnoodig:
 Gods Heerlikhyt dout z'aan,
 Zyn Naam voorhoofdig.
 De sterre daar niit dwaalen,
 Dan geen quaat bevegt;
 De Lam-kaars geeft daar stralen;
 D'Heer is 't ligt, opregt,

*vg. Pf. 121. 6. met
 Jcf. 49. 10. Op. 7: 16.**Openb. 21. 23. by 22. 4, 5*

Vol-

Volmaakt de Stad en Tempel,
 Gronds geboiw-steen met 'sGeefts stempel;
 Verrukkende de staat,
 Diin m'er beklceden gaat.

*Zach. 3. 9. vg. Pf. 118.
 22. en Openb. 3. 1, 5.*

An d' eewighyt denkende.

O eewighyt, hou naar en bang
 Voor, wiin de tyd valt al te lang!
 O eewighyt, noit lang genoug
 Voor, wii om tyd gestaadig vroug!
 O eewighyt, di nooit verkort,
 Dat gy te lang my nimmer wort,
 'T fy nu of naa, te vrede met
 Myn lot, in wandel naa Gods Wet!
 Gy, als fal uyt-fyn tyd als tyd,
 Tyds Schepper, cewig my verblyd.

*St' Jak. 1. 25. en 2. 8, 12.
 1 Joh. 3: 23. 4: 21.
 2 Joh. 4-6.*

Pinxster.

Y sii, hou iider een weer swiirt,
 Dat Pinxster viirt!
 Maar wat dit weer sal werke,
 Men sig niit sterke,
 Nog 't hert hooger stiirt,
 En 't by den slender blyft?
 Ja wat te wagten,
 So hen Gods Geeft niit dryft
 Dan oordeel-kragten?
 In plaas van Hecmel-tongen
 En gehyligt vuur
 'T vertcerende der longen;
 Anderer natuur,

Des

Des toorns, van de Heemel daalend,
 Of by den donder straalend,
 Koiwd, droogt', war-wind, war-taal,
 'T Geen 't al ten gronde haal'. *of: Di, of: Welk nsv.*

Wat hoor ik voor een vremd geluyt
 Ten Heemel uyt?
 Wat sijn ik daar afdaale?
 Uyt d' Opperfaale?
 Wat of dit beduyd?
 Geweldig wind-gedruys,
 Verdeelde tonge,
 In het vergaader-huys
 'S ligts bron ontspronge,
 Een vuur tot vuur ontsooke,
 Van liïfd', iiver, teer:
 Wat taal word niit gesprooke
 Duydlik tot Gods eer?
 Wat wonder niuwe dingen!
 'T syn des Geestes cersteling.
 Men loov' eendragtig t'saam
 Nu bly opregt zyn Naam.

*der heemlen Heemel.
 Si ook Ps. 104. 3.*

Pinxster-vervolg.

28 My 1730; wanneer 't meer als eens onwéer maakte,
 en op welk men doorgaans derteld.

O Christen-siule, koom eens hiir,
 Anshoiw dit viir,
 Dat eens de Heer deed daalen
 Uyt 's Heemels saalen,
 Tot hyl, vree, en ciir:

*Hand. 2. 3, 4. met
 Joël 2. 28, 29.*

○ dat

O dat dit nog gebeurd!
 Nog leeft de selfde.
 Dat maar uw herte scheurd,
 Gods fchat na delfde!
 Maar gy voor al, myn fiile,
 Tree ten Heemel in,
 Wil voor uw God neerkniile,
 Offer leed' en finn'.
 Uw geest fend door de wolken
 Op my end' U foukend' volken;
 Gijt water-ftroomen neer
 Van zeegen, goudig Heer.

Jes. 44. 3. en Eze. 39. 19.

Verquik, die dorftig is en droog,
 Verligt het oog,
 En maak de stomme spreekend',
 Vervull' 't onbreekend',
 Trek ons naa om hoog:
 Y geev' een hoorend' oor;
 'T hert op uw wonder
 Merk, t' meer uw ligt slaat door;
 Nu kraakt wind, donder
 By deefen hyl-herdenking:
 Was dit als uw wind
 Met zeege! 't geeft bedenking,
 M'er geen straf in vind:
 Daar's vrees-, meer dan hoops, reede
 Door den vloud van godd'loosheede',
 Wel tot dees tyd gefpaart.
 O God, uw volk bewaart!

Hand. 2. 2.

N

Geloof

Geloof en reede.

Om nit gestaag te swerven
 Met regten weg te derven,
 Y, Christ'nen, hoort,
 Des wyshyts Poort
 Ten weg der faalighyt
 Twee style fyn beryt,
 Geloof en reede;
 Hoiwd hier het midde-spoor;
 Als gaand' twee klippen door
 Tot Sions rheede
 Met 't Scheepje van den Kerk
 (Door swaard' en anker sterk:) *ook: swaart' en*
 In Kanaans rust,
 Gods Eedes lust.
 De Lydsman wind sal vuure,
 Terwyl hy 't rour sal stuure.

'T Hylig algemyn Christlyk Geloof.

'K geloof' in God, den Vaader, van all' magt;
 Welk door zyn Woord schiep Heemel, zee, en aarde:
 In Jesus Christus, zynen Soon van waarde,
 Ons' Heer, di op een wys' van grooten kragt
 Ontfaën is uyt de Hylge Geest te voore,
 En uyt de Maagd Maria is geboore;
 Ook hebbend' onder Pontius Pilaat
 Geleên, gekruyft is, en bespot, gesmaat,
 Gestorve mee, begraaue in een graf:
 Ter heli' als neergedalt; te derde daage
 Weer opgestaan; en op wolks zeege-waage
 Ten Heemel heen gevaare, waar den staf

Vout

Vourt, sittend' aan den hand van zynen Vaader;
 Van waar Hy yndlik koome sal eens naader,
 De leevend' en de doode, minst en meest',
 T' oordeelen. 'K geloov' ook in den Hylgen Geest;
 Een hylgen Kerk, alg'myn en Christelyk,
 In welk de Hylig' in gemeentchap leeve;
 Dat onse sond' in Christus syn vergeeve;
 D' opstand des vlees; een leeve eeuwiglyk.

Gods Wet op Sinai.

Diin' M', onverbeeld; schend niit myn Naam; op Sabbath rust:
 Eer' d' ouders; dood, nog egtbreek, steel, nog liig, temm' lust.

Gedagte uyt de leefing van Gods Wet gesproote. Exod. 20. en Deut. 5.

Siile, hou dus stil geseeten?
 Gy mout weeten,
 Dat d'opregten lot betaamt:
 Soogy onder di wilt weesen,
 Moet gereesen
 Syn uw lust: een schets beraamt,

Om wat gouts weer op te singen,
 Grooter dingen,
 Dan van d' ooverhand in't veld;
 (Dat de stof van veel gefange'
 Was eerlange:)
 Hou God u heeft vry gestelt,

Di eens voormaals sprak dees' woor-
 Dat het hoorden (den,
 Is'el, tot zyn diinst beryt:
 (Dat u nimmer dit ontslipte!)
 Uyt Egipte,
 'T diinst-huys 'k u heb uytgelyt,

Ik, di ben uw' God, de Heere:
 (Diin gy eere
 Sult, myn volk en ygendom:)
 Uwe diinst sy niit geboode
 And're goode.
 (In of buyten 't Hy'lendom.)

Beeld, nog g'lykenis te maaken,
 Di my raaken,
 Van dat 'k naa myn wille schiip,
 'T sy in Heemel of op aarde,
 (Van wat waarde)
 Of wat weemelt in het diip:

Nog u voor di neer te buygen:
 Want 'k betuyge (ben,
 Dat 'k een God, gansch' iv'rig,
 Di besouke, (sonder hind'ren)
 Aan de kind'ren,
 (Soo men nit myn regt erkenn')

'Tgeen, daar d'ouders in misdeeden
 (In 't voorlêden)
 Tot an 't derd' en vierden lid
 Van de geene, di my haaten:
 'K Nit verlaate
 Myn liefhebbers, maar an dit,

Dit geslagt, dat myn beveelen
 ('T alle deelen)
 Onderhoiwd (en nit werd mou)
 Gouthyt en barmhertigheeden
 (In veel leeden)
 Tot an duyfenden ik dou.

Gy en sult den Naam des Heere
 Nit onteere,
 Uwes Gods Naam; want hy nit
 Sal voor Hem onschuldig wesen,
 Welke deefen.
 Nit gebruykt so, als gebiid.
 g: Ooit gebruykt, daar Hy't verbijd.

Wilt des Sabbath-Jags gedenken
 (Sonder krenken)
 Hyliglyk; dour al uw werk
 In ses daagen, (en met luste:)
 Maar neemt ruste
 Op de laest', (en u versterk,)

Gy huys-vâder nit alleene,
 Maar met eene
 Alle d'uwe, mee het vee,
 Ook de vremd'ling uwer stede,
 (En met reede:)
 Want ik Heemel, aard', en zee

Met al 't haare in ses daagen
 (Naa behaagen) (rust,
 Schiip; den sevent' nam myn
 Diis den Sabbath-dag de Heere;
 Hem ter eere,
 Secgende, (met volle lust.)

Vaader, mouder, sult gy eere;
 Dat vermeere
 Uwe daagen in het Land,
 Dat u God om in te leeven.
 Heeft gegeven.
 Vry van doot-slag sy uw hand;

(Ook g' in woord' u, en gedagten
 Daar voor wagten
 Sult:) geen ôverspel begaan,
 (Met het hourendom nit speelen:),
 Nogte steelen.
 Valshyt sult ge nit bestaan
 Tcege

Tegen uwen naast', (niit smeede
Boofen reede :) (knegt,
Van syn huys, wyf, diinstmaagt,
Os, of eefel, and're gouden,
Sult g' u houden
Te begieren (sonder regt.)

Maar om dat nu die beveele',
In 't geheele
Niemant onderhouden kon,
Naa de fond' in 't eerste leeve
Was bedreeve,
Is 't, dat God een middel von :

Hy ~~wel~~ ontfer sig erbermen,
Ons beschermen,
Soiw vertrede d' ouden slang,
'T vrouwe-saad zyn kop verbreeke ;
Dus sig wreeke, (bang ;
Schoon hy 't hebben soiw seer

En volbrengen deefe werke'
Raad, de Sterke,
De volmaakte God-en-mensch ;
Wy, door lasten overstolpe,
Syn geholpe,
' Zyner eer, en naa ons wensch ;

(Soo 't niit wel is ver daar booven.)
'K mout des looven
God di uyt Egipten-Land,
'T Geestlik diinst-huys onsgelyde
In zyn wyde,
Langs di loute waaterkant, b

Daar veel goude boomen groujen,
Liiff'lik bloujen,
Daar de frisse Wynestok schiit e,
Ranken van veel aangenaamhyt
En bequaamhyt ;
Di haar minnaars vrugten biid,

Vrugten van veel foutigheeden :
Hyl en vrede
Vind men daar in overvlout :
'T veld dat is voor ons behoiwen
Des vertrouwe ;
W' op den Oorspronk van al't goud'

Op den Göel, di duur pligten, d.
Swaar gewigte
Op zyn schoiwders willig nam :
Zynen prys we syn verbonden
Te verkonden,
Sing ter eere dan van 't Lam ;

Jesus heeft voor ons gestreede,
En geleede,
Niit, dat Hem de menz beviil ;
Of iit gouts Hy in zyn werken
Kon bemerkten,
Maar, op dat Hy hem behiil :

Heeft gerukt ons uyt de handen
En de tanden
Van diin helsehen Pharaö ;
Doot en helle overwonne,
Jaa verslonne
Al't gedrogt, hou boos en snoo ; e.

N 3

Oms

a. Hag. 2. 8. b. Ps. 23: 1, 2. Joh. 10. 11. Hebr. 13. 20. 1 Pet. 2. 25. en
5. 4. Openb. 7. 17. c. Siit Joh. 15: 1, 2, 4, 5. &c. vongt 'er by Mas. 15. 13.
d. Siit Jof. 41. 14. en 59. 20. e. Siit Coll. 2: 15.

Ons gefchonken uyt genade
 Di weldaaden,
 Di getrouw en fecker fyn.
 (Diirb're liefde-gunft, o! fchatte,
 Nijt te vatte!
 Offer dank, o! file myn;

Wilt u naa zyn regel fetten,
 Ende letten
 Op 't bevel en op uw' pligt:
 Dat is 's Heere welbchaagen,
 Dat men draage
 'T jok en laft, fagt ende ligt; a.

God met herte, fiul, en finnen
 Te beminnen,
 Als fig zelfs zyn even-menfch:
 Want de Wet en de Profeten
 (Diint geweeten)
 Yfchen dit: en 't is de wenfch

Van een regte Gods-gevryde,
 Dat fig myde
 Voor het tegendeel hiir van:
 Já dan fchynt hy eerft te leeven,
 Als hy geeven
 Mag het zyn an ider man: b.

Dat 's zyn luft en zyn begeeren, c.
 God te eeran;
 Syne naaften gout te doun,
 En zyn daagelyks betragten,
 Sig te wagten
 Selver voor des quaats vermoun.

Maar, hou klein is nog 't vermooge;
 Soo de Hooge
 Nijt te hulp komt met fyn Geest?
 Om hiir tou best tē geraaken,
 Is te naaken,
 Di ons hulp eer is geweest.

Kömt, o! Heere, in ons werken;
 Wilt ons fterken;
 Blyft een touverlaat en fchut:
 Met uw Geest, o! Alderhoogfte,
 Tot w' in oogfte,
 T'wyl w'omdraagen onfen hut:

Dout ons kragt op kragt vergaaren,
 En voortvaaren
 Dag an dag van deugt tot deugt;
 Ynd'lik in genaade fterven;
 En verwerven
 D' onuytdrukkelyken vreugt.

'K loov' en dank' U voor 't vertrooi-
 En 't behoiwen (wen,
 Des Geloofs tot op dees' ftond,
 En, 't geen meer is, voor uw' daaden
 Der genaade,
 Synd' hiir van de vaste grond:

'K wil uw' Naame prys toubrin-
 Ecre fingen (gen,
 Nu en al myn leeves tyt:
 'T komt U tou, o! Hyd'nen-Koo-
 Di uw woning (ning,
 Hebt geveft in d' eeuwight:
 Heer-

a. *Mat. 11: 29, 30. en 1 Job. 5: 3.* b. *Sijt Mat. 17: 25. en 22: 21.*
Rom. 13: 7. c. *Sijt Pf. 1: 2. 40: 9. 43: 4. en 119: 24.*

Heerlikhyt, de kragt, en eere
 Zyn uw', Heere,
 Gy, di hylig syt alleen:
 Wi en soiwde U nit vreesse,
 Eeuwigh Weesse,
 Wel genoumt dri, nogtans Een? *a*

Alle volk're sulle koomen,
 Als met stroomen,
 Om U, Heer, te bidden an,
a. Mat. 28. 19. Joh. 1: 1. 14: 16.
2 Kor. 13. 13. en 1 Joh. 5. 7.

Allerley geslagt U roumen,
 Ende noumen,
 Hunnen Vaader en heur Man. *b*

Loof Jehoovah, Bondgenoot; *a*
 Melt den grootte
 Syner goudertiirenhyt;
 Pryst zyn' wonderen tezaame.
 Amen; âme',
 Jaa tot in den ceuwighyt.
b. Jes. 54. 5. Hof. 2: 1, 15. 8. 14

Fecit Jesus, Virescamus Onere.

Eens Christens staat en werk, Zyn ynde met 't ken-merk.

O menz! di eewig wilt gelukkig leeven,
 Neem agt op, 't geen in 's Heers Woord staat beschrœve;
 God Vaader, Jesus Christ', de Hylge Geest
 Verheerlikt, saalgt, hylgt, welk Hem eert en vreesst;
 Dit door den Hoop, Geloof, en Liifde werkt,
 Met lydszaamhyt, gou stryt en loop gesterkt,
 In kragt der sul, van 't hert, mond, oog, hand, vout,
 Tot vollen vrugt; vree, vreugd, vry zy ontmount:
 So siit ge, hou volbrengt God 't werk en wil,
 En wy nit syn als blokke, stom en stil:
 Bewys, dat m' is geroupen en verkooren,
 Van 't regt gevoul, smaak, reuk, gesigt, wel hooren.

'T verderf van 't menz-geslagt
 Is baat-, eer-, heersch-fugts magt.

Vg. D. Montanns Reegele des leeves; ook Saalige honger en dorst.

De

De Waare Kerk.

Hiir looft, pryft, eert, en dankt men God;
 Hiir leert men wand'len in zyn weegen:
 Di niit wil deelen aan dit lot,
 Myn staat laat vry, plaaz stil geleegen;
 De haakend' naa dit grootsten goud,
 Koom met ten eerste tougetreede,
 Niit siind' op voor- of teege-spoud;
 Hy weete, daar mout syn geleede;
 Si niit na 't geen, dat agter is,
 Op dat 't hem niit te rug en lokke,
 En hy dus 't Regten spoor raakt mis,
 Waar langs so liiflik word getrokke.

Si nog by D. Montanus's Jok des Heere en Geluksaalighyt des Kruyzes.

Arme liiden fiinde.

O groot' elendig' armen-schaar
 Van hiir en daar
 Meelydens, (was 't maar aardig)
 Erbermens waardig;
 Dubbelt wel voorwaar,
 So gy 't ook anders syt:
 'K meen niit *van geeste*,
 Voor dees' is faalighyt,
 Minst' synd', de meeste,
 Den Geest tog wederstreevig,
 Blyve buyte 't Ryk:
 Veel quaalen onderheevig,
 M'hen niit sy gelyk.
 Laat ons, bedelt, medeelen
 En geneese door U heelen,
 Doun 's Koonings brouders al,
 Outfermer, 't geen beval.

Si Matt. 5. 3.

*vg. Luk. 10. 33-35.
Si Matt. 25. 40.*

Ge-

Geluk-wenzing.

Dit 's weer een dag, waar in men toont,
 Na oiwd' gewoont',
 Den eer-pligt van te wenzen
 Besondre menzen,
 God met zeege kroont,
 By eer-amt of by troiw,
 (Of 't geen mag hiite'
 Geluk, of 't elk voor hoiw,)
 'T noit hen verdriite.
 O! dat dit soo gelukken
 In 's Heers gunste mogt,
 En, of al uit quam drukken,
 Men 't geen naadeel dogt.
 'T kan neemen ofte geeven,
 Maar zyn zeege geeft het leeven;
 Wel-doun en vroolik syn, *Bene agere & laetari.*
 Godvrugt verligt smert, pyn. *Disce semper gaudere.*

Vrindschap-hoiwding.

De vrindschap is een saak
 Van eenhyt, vree, en vreugd,
 Van glans des ligts in deugd
 Van suyvren liifd' 't vermaak,
 Al wii se wyft van kant,
 Den Son als heel verbant.
 Geeft-pligtelyke vrindschap

Met Jesus is veel meer,
 Als van een Vrind of Heer;
 Om dat hiir legt een Kindfchap:
 Men neem in dubbeld agt
 Zyn Vaader-liifd', den vreed
 Als van een Brouder meede,
 En troiwen Houders wagt.

Amor parit quietem.

O

Eerst

Beantwoording op vraag over spel in het gemeen.

Veel vraage diine niit,
 Ook veele syn onnut,
 Of strekke tot verdriit,
 Wel fom'ge tot een put,
 Of, soo men segt, een strik;
 De kunst van Phariseer,
 En welk sit op den mik:
 Prouv' aan den menz en Heer.
 Om cevevel iit wat
 Te seggen tot geriif,
 (Hy, di 't kan vatten, vatt'),
 Het beste valt my liit.

vg. 1 Tim. 1. 4. 2 Tim.
 2. 23. Tit. 3. 9.

Mat. 21. 23-27. 22. 15-21.
 enf. Mar. 10. 2-9.
 Gen. 3. en Mat. 4.

Antwoord omtrent Ouffening des lighaams en
 geeft uytspanning, geen dobbel, nsv.

Het-spêlen is so groot geen quaar,
 (Men 't wel verstaat,
 Als 't eenige uytlegge:)
 Ik sal 't u segge,
 Als 't geschiid met maat,
 Tot uytspan van den Geest,
 Niit om te quisten
 Zyn'geld, nog tyd, of, 't meest,
 'T blout niit doun giften;
 Eu om den mond te sluyten
 Voor verkeerden taal:
 Of erger, en te stuyten
 Andrer leeden quaal.
 Men mag sig vry vermaaken
 In all', niit verboode saaken:
 Niit alle spel is gout,
 Schoon jok en ernst voldout.

Uytspanning immers is het niit,
 'T geen men verbiid;
 Nog alle tyd-verdryve
 (Ten sy quaat styve)
 Welk men veele siit
 Gebruyken van meest all'?
 De meeste dinge,
 Voorwaar, syn dan ten val,
 Selfs Priisterlinge;
 Hun doun-tog buyte leeren,
 In een dubble sin,
 Met veele te verkeeren,
 Wat heeft 't beeter in?
 Nutloos of quaat dan weesen
 Mout gery, gevaar, rook', leesfen,
 Wand'ling, en tuyn-vermaak,
 Ja meer tyd-slytend' saak.

*Men si't Traktaaten over 't Spel breeder van R. Kramer
 in rym.*

Slot.

Slot.

Ik niit quaāt vind' alle werk Buyte diinst voor huys en kerk : Niit al verspil, 't Geen men so wil :	Meest diint gelet op dit : Op grond, op pligt, en Wit. Elk heeft 't zyn, Rym is 't myn.
Alles heeft zyn plaaz en stond, Elk bewaar maar hert en mond : Dert'len met verstand, Wys' ik van de hand.	

Nâ-reede by geleegenhyt van een en ander an-
 merking, ook tot antwoord op seekeres niit al
 te diskreten ontmouting.

. *Pictoribus atque Poëtis*
Quidlibet audendi semper fuit aequa potestas.

HORAT. de ar. poët. in princ.

KOrts *eene* by me wiird gevonde
 Van fig selv, of *uytgevonde*
 Tot een vrindlik woord, so sprak ;
 Maar 't was vry met ongemak,
 'K kon hem tot *geen reede* brengen ;
 Hy naaw wild' een woord gehengen :
 Egter kreeg hy van my dank,
Antwoord ook op vremde klank,
 Weege voor afgaande *prullen*,
 En nog eenig' andre *krullen* :
 Ongenoumt, ongeblameert,
 Hoog tyd is 't, nog selv' wat leert.
 met *RVO* ; behalve nog 2 andre, gevolgt van dat uyt *Spr. 8*, den
Wysht angaande, onder *FODI* ; ook der *Herts spraak*, A. D. dat
 is ; *anima doctrina*.

wel 'twaarschynlikft.

Inutilis enim est homini
pudor, dum urget necessitas.
Crabrones non irritandi.

t. w. de versjes ôver
Dank- Vast- en Beedag ;
 geteekent onder *RES* ;
 d' *Avondmaalhoiwiding* ;
 O 2 *Een*

Een had wel niit teege saaken,
 Maar 'er niit door hcen kon raaken;
 En een derde speet het seer,
 Dat men krenkte mynen eer.
 Noodig vond ik onderwyle
 Om den *stof* en om den *style*,
 Waar men 't sterk gemunt op heeft,
 Dat men my sagt reede geeft,
 Of beantwoort myne vraagen;
 ('T is de pyn niit waard te klaagen)
 Soukt men *bast*, of wil men *pit*?
 'T laaft', niit 't eerst' was, is myn wit.
 Weet voor af, het quam *ronvallig*,
 Uyt een gulle borst, niit gallig,
Buyte kennis soo gefet,
 Ter verandering al te net:
 'K fouk hiir ôver *niit* te *kyven*,
 Min nog idel *twistig schryven*;
 Maar wel foute saamespraak
 By viir oogen tot vermaak.
 'K in 't gemeen ben *onverschillig*,
 Hou *men spelt*; 'k laat elk vrywillig:
 Buyte 't geen onlängs ik schreef,
 Waar ik selvs niit by nog bleef:
 'K toonde dit gestaag voor deesen;
 'T blykt nog daaglix soo te weesen.
 Voor my selv' maak 'k onderfchyt,
 Of men 't atkeurt, spot, of byt:
 Ider heeft zyn *egen taafel*,
 Eet na smaak zyn kôuk en waafel,
 Ander spys en drank na lust
 Volgens wil word tougeruft:
 Elk *verciirt* z' op zyne wyse,
 Of men 't laakt, of komt te pryse;

*Nec nobis in manu est,
 quid dicant homines.*

by 2 verschyde druk-
 kers onderfchyde din-
 gen; by een derden naa
 den lest niuwen nu nog
 gebruykelyken trant
 een gefchiid.

*De gustibus non est dispu-
 tandum.*

Dont

Dout 'er *sans* by, welk maakt graag,
 En versterkt dus hert en maag.
 Waarom schaft men *toe veel spysen*,
 Als men vriendschap wil bewyfen
 Aan syn vrinden, ook *veel drank*.
 Soo *verschyde*? als om vranc
 Dees' en di het zyn soiw kiise,
 Geen gefonthyt men verliise
 Door den dwang van dit of dat,
 Of te veel te vullen 't vat.
 Volgen alle wel den *Moode*?
 Nergens is het in van noode;
 'T geen *niit sondig* is, staat *ory*;
 T' meer 'er *rede-grond* komt by;
 Nog veel min m'er om mout lyden:
 Maar men 't teegedeel mout myden;
 'T welk geen reede heeft altoos,
 Is voorwaar seer ligt en broos.
 Jaa maar, segt men, 't is *niit Heerlik*;
 Wat is 't minder? is 't oneerlik?
 Het is *teege* het *fatzoun*;
 'T *stigt* ook *niit*; *wat houft* te doun?
 Y, waar staat dit dus geschreeve?
 Tog 't geringst' eens tougegeëve,
 Mout dit daarom syn bespot,
 'S schryvers Naam met 't Woord van God!
 Ging 't so, toun men met 't beschaayen
 Veeler taal eer door ging draaven?
 'K swyg' nog, of dit reedlik is,
 Wel gehandelt, dan of mis?
 Gaave grooterê Verstande
 Slegter werk niit geest en hande?
 Wat is niit verschyde taal
 Selfs door sulck' gebragt ten praal?

Libertas res inastimabilis.

Mos tyrannus.

Quid quisque vitet, nunquam homini satis cautum est.

Quantum est muscarum, quum caletur maxime?

Multum juxerit animus in re mala bonus.

Seria serio tractanda.

Quaa gewoont men hoort te keeren,
 En voor al *niit* voort te leeren,
 Gou manier te spooren naa;
 Al fulk oiwd of niuw komt staa.
 Seg m' eens, waarom d' *Eerste keerde*,
 En hun sonde niit vermeerde?
 Hou *verbeet'ring* kreeg oit *plaa*,
 Bleef men eeve quaat, lot, dwaas?
 'K haat al fulk veranderingen,
 Welk, verboode, quaat voortbringen;
 Oyd of niuw gout 't is nog dout;
 Oid of niuw quaat nimmer gout;
 Edog 't *goud*, door 't *quaad* *verbastert*,
Tsicht verand'ring, schoon men 't lastert.
 Is 'er *vryhyt* in 't gemeen,
 Waarom dan bespot dit een?
 'T *reedelyk gevoul*; 't *gewisse*
 By *Adviis*, *Belydenisse*,
 Mindre dinge syn *van keur*;
 Soiw niit gaan in 't minst' dit deur?
 Gout oiwt diint wel steeds te blyven,
 Gout niuw, oiwt niuw, te beklyven:
 Wat is niit veel gout in quaat
 Omgekeert, en *vry van smaat*!
 Is 't *al buyse* 't myn' *volkoome*?
 Of foyd' *ik alleen* maar *droome*?
 Gout syn 's anders niuw en oiwt?
 Goyt is gout, maar goud geen goiwt:
 'K ben voor meenig *onverstaanbaar*;
 Ik geloof 't ook, want *niit gaanbaar*
 Alle weg voor *ider* is:
 Kind of kreuple treed ligt *mis*;
 Di zyn mouder-taal noit kende,
 Nog tot ander ooit sig wende,

*Aurea libertas; vita
charior!*

*Disparitas in multis in-
noxia.*

*Nihil est inter homines
perfectum omni ex parte.
Quandoque dormitas Ho-
merus. de beste schutter
mist wel eens.
Qui nucleum esse vult,
nucem frangat aperiet.*

Van

Van verwisseling niit weet,
 Traag ter inschik is gereet.
 Wi het dunkt, *so niit behoorde*,
 Lees' de bygevoogde woorde',
 Let met *aandagt* op den *sin*,
Brengt 'er dus zyn *letter in*.
 Voor het laaft, daar syn nog meerder
 Van myn trant nu en al eerder.
 In gedagte, soo niit schrift,
 Of in druk, en ongesift:
 Já ik heb het met myn ooge'
 Selv' gesiin, en onbedrooge,
 Niit by faut of onbedagt
 Veelmaal wel so voortgebragt.
 Alles hiir van op te haalen
 Wiird een werk van geen bepaalen,
 Waar tou 'k ongeneege ben:
 Elk geev', 't geen hy weet en ken.
 My te kostlik syn myn' uure,
 (Als onkundig van heur duure')
 Voor myn Godsdienst en myn post,
 Diin 'k steeds waarnam, als maar kost,
 Met pleziir dound' Amt-beweeging,
 End' al anderen pligt-pleeging.
 'T sy genoug dit eens ge-uyt
 Tot voldounings wenz: 'k besluyt,
 Blyvend *dankbaar voor de liifde*
 (Dat het hen maar soo niit griifde:)
 Diin men *voor myn eer*, segt, heeft.
 Dit geen kreuk nog schaamte geeft;
 Maar wel, dat men tot een blaame,
 Op een anders doun en Naame,
 Soo, als is myn wederveraar,
 Spant verschydeemaal den snaar:

d' een in deese, d' ander
 in geene letter, een derde
 in di, dat of dit verschy-
 de geval.
 nog onlangs gedrukt.

*Non tantum necessitatis,
 sed & libertatis:*

Nimmer

Nimmer had ik dus gefonge,
Was ik niit hiir tou gedwonge;

Wyl 'er veel verkeerde ding'

Staat, gaat op myn reekening.

Hen, di teege my misdreeve,

Soo 's erkenne, sy 't vergeeve;

Andre wenz ik beeter sin:

'T krygt hiir ynd, wat had begin.

(of) op myn reekening
veel verkeerde ding.

Vreed' in Vree-Oord;
Best Regt Dout,
Ryn en Sout.

Carmina proveniunt animo deducta sereno.

Y N D E.

NB.

E,IN,DE, maakende dus dri fillábe in onse taal, fyn ook dri enkelde Latynze woorde, t. w. *uyt, in of op, angaande of van.*

E,I, meede een Latynz, van twee syllábe, en dit is te segge, *hem, aan hem, of voor hem.*

EY is wel duytz, maar komt in *eyere* en andre beeter te pas: dus Y genoug by my, gelyk in deese twee leste en in *hy, sy, zy, myn, syn,* ensv. meer klaar blykt.

Dit tot een staaltje, kunnende ik van al myn verandering, onder verbetering, gelyke reedene geeve; een mogt eens misse: men denk, geen reegel sonder uytsondering dan.